

శ్రీ కూర్మ క్షేత్ర మాహాత్మ్య సంగ్రహము.

మ టి యు

శ్రీ కూర్మ నాథ స్తవము.

(ఆంధ్రప్రద్య సహితము)

గంధర్వకర్త :

శ్రీ ఉభయ వేదాంత మహాదధి,

ఆయుర్వేద మహాపాధ్యాయ,

ఆయుర్వేద స్థావక, వైద్య నిద్యానిధి,

పండిత, తి. ప. రామానుజస్వామిగారు

శ్రీ గామ తీర్థము.

(విశాఖజిల్లా)

విజయనగర మందలి

శ్రీ కృష్ణా పవర్ పెన్ నందు ముద్రితము.

(మొదటికూర్పు 1000 పృథులు)

కాపీరైటు
స్వాయత్తము }

వెల రు 0-50

(ఏబది నయాపైసలు)

పీఠిక.

— — —

శ్రీ కూర్మగ్రామము నాయుక్తవారమునాడు చిన్నతనమునుండియు నాకా గ్రామమునందు నివాసము కలుగుచుండెను. అప్పుటి నట్టియు, నిటీవల నాకుశ్వశురులగునట్టియు శ్రీ ఉ॥వే॥ శ్రీమాన్ నికం. రామానుజస్వామి శయలును, వారి యన్నగారగు కీ॥ శే॥ శ్రీ శ్రీమాన్ తిరువేంగడ రామానుజస్వామి తమ్ములగు కీ॥ శే॥ ఉ॥ వే॥ శ్రీమాన్ భావనాచార్యులగు చార్యులుగారును నాకు విద్యాగురువులై భార్య క్షేయస్థులకు మూలభూతులైయుండిరి. వారి సనే నేనొక వ్యక్తినై పండితబృందము ననుసరించి గలిగితిని.

ఈశ్రీకూర్మనాథ స్తవము నాకుండెడి భక్తిగ్రహము చేత (1955 సం॥ రము) మన్మథనామా సంవత్సరమున బహుళ ద్వాదశి నాడు జరిగిన శ్రీకూర్మ జయంతి సందర్భమున (ముగించి) స్వామికి సమర్పింపబడెను.

శ్రీ కూర్మక్షేత్రమందు నిత్యనివాసంబున నిలిచియు యందు మిక్కిలి ప్రేమాదరమాలాకల శ్రీ స్వామివార్యులు ములు దీని నచ్చొత్తింప గుఱుపాలపడి సుమారు నాలుగైదు కూర్చి దీనిని ముద్రింపించిరి.

ఇందు సంస్కృత శ్లోకములేగాక తెలుగు పద్యములుగూడఁ గొండటి కోర్కెపయిని నేనే రచించి నాందుపరచితిని.

తెలుగునను సంస్కృతమునను పద్యగీతని చేయు శక్తివాలనివాడనై యును నాకుంజెడి హూత్వముచేత సాహసించితిని.

ఇందలి దొనగులను విజ్ఞులు నవరించి నన్ను స్పృహ జూతురని నమ్ముకొని దీనిని బ్రకటింపఁట కంగీకరించితిని.

ఇట్లు,

రామతీర్థము. }
1—6—1959

సర్వజన విధేయుఁడు
గృంథకర్త.

—♦ శ్రీ కూర్మక్షేత్రీ నూహాత్మ్య సంగ్రహము. ♦—

శ్రీ కూర్మక్షేత్రీయు ప్రిస్తుశము అంధ్రప్రదేశ్
గాష్ట్రములో శ్రీకాకుళంజిల్లాలో శ్రీకాకుళమునకు
నూర్పుగా తొమ్మిది మైళ్ల దూరములో సముద్ర పరి
తముననున్నది. దీనికి పోవలెననిన శ్రీకాకుళమానుగడి బస్సు
సదుచాయములు ఎక్కువగానున్నవి.

ఇది చాలా పొచీనమైన క్షేత్రము. ఎద్దుపురా
ణములోను, బ్రహ్మగడ్డ పురాణములోనుగూడ ఈక్షేత్ర
మునకు సంబంధించిన చరిత్రయు, నూహాత్మ్యముచెప్ప
బడియుండుటచేత దీని పొచీనత సుపరిసిద్ధమైయున్నది.

—* క్షేత్రావతరణ సంగ్రహచరిత్ర *—

కృతయుగములో శ్వేత చక్రవర్తియను మహా
రాజు దక్షిణ సముద్రతీరమునందూ రాజ్యమేలుచుండెను.
ఆయన భార్య మహాపతివ్రత. భగవద్భక్తుగాలు. ఆమె
ఒకప్పుడు హరి వాసుర (ఏకాదశీ) వ్రతము నాచరించు
చుండగా భర్తయగు శ్వేతచక్రవర్తి కామాతృహృద్ధ
భార్యయున్న గృహములోనికిపోయెను. ఆమె భర్తను
సమానించి అసనము పైకి కుంగుటజేసి తనవ్రత
భంగమగుననెడి భయముచేత అంతఃపురములోనికిపోయి
శ్రీహరిని ధ్యానించుచు తన వ్రతభంగము కాటగడ్డ

కాపాడుమని వేడుకొనెను. అప్పుడు శ్వేతరాజు భార్యను వెదకుచు లొనికిపోవుచుండగా శ్రీహరి ఆజ్ఞచేత గంగా భవాని ఒక పెడుసుపొదనుండి ఉప్పొంగి రాజునకును భార్యకును నడుసునగుచు వారుట కారంభించెను (మీనినే ఇవ్వడు “వంశధారా సుత” అని వ్యవహరించెదరు.) అప్పుడు రాజు పరివారాభీతిచేత నొకపర్వతము మీదకు పరివారిని తోకొనిపోయి వింతగా చూచుచుండెను. అప్పుడు సరివారిమీద నొక వృద్ధమంత్రీ ఇదియంతయు తమ భార్యయొక్క హరిభక్తి ప్రభావమని అందలి యధార్థమును సినేదించెను. వెంటనే చక్రవర్తి పశ్చాత్తాపమును పొంది పగిల్తుడై వంశధారా నదియొడ్డున తపస్సుచేసెను. అప్పుడతని కీశ్వరుడు ప్రతక్షమై కావలసిన వరమును కోరుకొమ్మనగా రాజు తనకు శ్రీహరి ప్రత్యక్షమై దర్శనమిచ్చునట్లు వరమడిగెను. దానికాంక్షారూపుడు శ్రీహరిని గురించి ఆయనయొక్క మంత్రమును జపించమనిచెప్పి నారదునివల్ల ఆ మంత్రమును ఉపదేశము కమ్మనిచెప్పి అంతర్ధానమును పొందెను. శ్వేతచక్రవర్తి నారదుని కటాక్షము సంపాదించి ఆయన వలన శ్రీవిష్ణుమంత్రము నుపదేశముపొంది తిరిగి “చక్ర తీర్థమ”ను పుష్కరిణియొడ్డున కొన్ని శతాబ్దములు జపించుచుండెను. శ్రీహరి కృప కలుగలేదు. అప్పుడు గీష్మ (వేసవి) కాలములో పగచాగ్ని మధ్యయందును, వర్షా కాలములో వర్షధారలోను, హేమంత (శీత) కాలములో జలమధ్యమందును నిలచి జపించెను. కాని అప్పటికిని శ్రీహరిప్రత్యక్షము కాలేదు. పిమ్మట నాలుగు ఫిరం

కత్తులను మీదకు కొనలుగుడునట్లు ప్రాతి వానిపై కెగిరి కూర్చుండి (రక్తధారలు కారుచుండగా) తిరిగి బవము చేయ నారంభించెను. కృతయుగమగుటచేత ఆరినివ్రాసిన శల్కగతమై యుగడుటవలన మరణించలేదు. అప్పుడు నారదమహర్షి రాజయం నలి కృపవలన శ్రీహరిని పొంది విధముల సింహరములాడి ప్రార్థింపగా శ్రీహరి కూర్చు రూపముతో చక్రతీర్థమునుండి ప్రత్యక్షమాయెను. అట్లు ప్రత్యక్షమై జీవితావశిష్టుడైయున్న శ్వేతగాజును కృపతో ఓదార్చి శ్రీహరి ఆహార్య రూపముతోనే నారదుని శ్వేతచక్రవర్తి వెంటరాగా చక్రతీర్థము వద్దకు పంపిసి అచ్చట తననుగూర్చి తపము చేయుచున్న వశాగ్గి మహామునిని కటాక్షించి పిమ్మట శ్వేతశైలమును పర్వతమునకు వచ్చుచుండెను. అప్పుడు ఉపవాసములచేతను రక్తమాంసములు క్షీణించుటచేతను శ్వేతగాజు పర్వతము నెక్కుట కశక్తుడై తొట్రువడుచుండగా శ్రీహరి హుంకారముచేసెను. అంతట ఆపర్వతము భూమిలోనికి కుంగిపోయి అచ్చట సమస్థల మేర్పడెను. క్రిమముగా వాకు మువ్వరు (శ్రీహరి, నారద, శ్వేతగాజులు) ఆపర్వత శిఖర సానములోనున్న ముట్టిచెట్టు నీడకు చేరిరి. అచ్చట నీరులేనందున శ్రీహరి తమచక్రమును ప్రయోగించి ఒక ఖాతము (రంధ్రము)ను చేసెను. దానినుండి అప్పుని సమానమైన జలము బయలుదేరి అన్నిటన 'క' అక్షరము గా ఏర్పడెను. ఇదియే సుభాకరండుము, చక్రగుండము. శ్వేతా బ్రహ్మరణి మొదలైన పేర్లతో పిలవెను. ఈగుండము నుండి శ్రీలక్ష్మీదేవి అనతిదూరం శ్రీహరితో చేరుకొనెను.

అప్పుడు శ్రీహరి ఆప్రదేశములో తానుసావరముగా నివ
సింప సంకల్పించుచుండగా శ్రీ దేవి ఇట్టి పాప పంకిలమైన
ప్రదేశమునందు తమరు నివసింపతగదని ఎదుగాడగా
ఆమెను మందలించి ఆర్తులను పలితులను సంరక్షించు
సంకల్పముతో శ్రీయశస్తి శ్వేతిరాజునకు ప్రార్థనమైన
కూర్మరూపముతోనే అచ్చటను వర్తమానమై వెంచేయు
గా శ్రీ దేవకూడ స్వామి నెడబాయలేక శ్రీకూర్మనాయకీ
రూపముతో నచ్చటనే స్థావర ప్రతిష్ఠితురై
యుండెను.

పిమ్మట శ్రీకూర్మనాథుడు బిల్ల (అడవిబాతి) ప్రభు
పునరుగ్రహించి ఆతడు సేవించు దిక్కులున పశ్చిముము
వైపు ముఖము తిరిగి సేవించుచురి. ఇప్పటికిని శ్రీకూర్మ
నాథుడు శ్రీకూర్మనాయకీరూప పశ్చిము ముఖముగానే
యుండున్నారు. ఆబిల్లరాజువలన పుష్కరిణిక సోపాన
ములను నిర్మింపజేసిరి. శ్వేతిరాజున కాజ్ఞయిచ్చి శ్రీకూర్మ
విమానమును ఆలయమును నిర్మింప చేయించుకొనెను.
శ్వేతిచక్రవర్తి నారద సహాయముచే బ్రహ్మను విగ్రహిం
చగా ఆబ్రహ్మవచ్చి శ్రీకూర్మనాథునకు కృత్యము శ్రీ
కూర్మనాయకయొక్కయు పుణ్యమును గొలుచుచుగా నెర
వేర్చి గోపాలమందిరములో శ్రీకూర్మనాథును ఆరాధన
చేయుచు కొన్ని దినములు నిమ్మట అచ్చటి భక్తుల
కారాధన క్రిమియు నుపదేశించి తమను సంతోషమున
కేగెను. అదిమొదలు శ్రీకూర్మనాథుని నేతృత్వమునను
అనుగ్రహించు శ్రీకూర్మశ్రీమునందు సుప్రతిష్ఠితు
డై లక్ష్మీని హితముగా వెంచేసియుండెను.

ఇంకను శ్రీకూర్మనాథుని వలన సంరక్షింపబడిన అనేక భక్తుల చరిత్రలు స్థలపురాణములో వివరముగా దెలుపబడి యున్నవి. ఒకప్పుడు దూర్వాన మహర్షి వచ్చి యీ త్రేత్రమును దర్శించినట్లు బ్రహ్మాండ పురాణమాలాలో చెప్పబడినది. మఱియు ద్వారపరముగారి తరములో శ్రీబల గామస్వామి భారతయుద్ధ కాలమున తీర్థయాత్రచేయుచు ఈ త్రేత్రమునకు వచ్చి స్వామిని దర్శించినట్లు నిదర్శనము లున్నవి.

కాలక్రమముచేత కలియ గలములో ఒకప్పుడు శైవ మతస్థుల ప్రాబల్య మొస్తాననియుగాక నేర్పడి ఈ త్రేత్రమునుగూడ ఈ ప్రాంతమందందు శైవసలమాలలో భాగము శివసలముగా మార్చి తమ ఆధిపత్యమునకి తీసికొని పోయి స్వామిని కూర్చేర్చినట్లుగూడ నిర్ణయపడియున్నది. ఇట్టి యుగము నాల్గువేల సంవత్సరములు తరువాత శ్రీకాళహ నుజాచార్యులీ స్థలమునకు భగవంతుని ప్రేరణచేత వచ్చి తిరిగి ఈ స్థలమును విష్ణు స్థలముగా ప్రకాశింపజేసిన వృత్తాంతము సుప్రసిద్ధముయ్యున్నది.

— ♦ శ్రీకూర్మనాథుని ప్రసాద మహిమ — ♦ —

శ్రీకూర్మనాథుని ప్రసాదమువలన అనేక ప్రభావములు కలవని కొన్ని ఈ గ్రంథ ప్రావీణ్యము చరిత్రలు వలన తెలియునున్నది.

తిలోత్తమయను దేవదాసి శ్రీకూర్మనాథుని ప్రసాదము తాను తక్కువ బాలిలో బుట్టినచేత పుచ్చ

కొనుటకు అర్హతలేదని స్వామి పరిజనము ధిక్కరించగా పరితపించి వక్రాంగ మహాముని నాశ్రయించి ఆయన వలన నృసింహమంత్రము నుపదేశము పొంది సరసింగ పాతాళమును తీర్థము నొడ్డున తపస్సుచేసి శ్రీసరసింహ దేవుని వరమువలన ప్రసాదమును పుచ్చుకొనుటకు అర్హతను పొందెను. పిమ్మట కొంతకాలమునకు శుచిదిత్తుడను బ్రాహ్మణుడు ఆ తిలోత్తమను మోహించి కలసి తరువాత తక్కువ స్త్రీతో సంపర్కము కలిగినదని తెలిసి పశ్చాత్తాపపడి మూర్ఛనొందియుండగా శ్రీకూర్మనాథుని ప్రసాదమును ముక్కున కరచుకొని యొకకాకి ఆచ్ఛటికి వచ్చి విదల్బగా ఆప్రసాదము యొక్క స్వల్పకణము (చిన్నముద్ద) ఆతని నోటియందు పడెను. వెంటనే శ్రీకూర్మనాథుని ప్రసాద మహిమచేత తెలివివచ్చి చతుర్భుజములతో శ్రీవిష్ణుపుయొక్క సాకారమును లభించి ముక్తుడయ్యెనని స్థలపురాణమునందు చెప్పబడెను.

అట్లే శ్రీకూర్మనాథునిచేత కృపచేయబడిన అశ్వుమను భక్త్య ప్రసాదము ఒకగాజపుత్రునికి శత్రువులను జయించుటకు విష్ణుచక్రిమై సహాయపడెనని అందే చెప్పబడినది.

ఇటీవల ఒక అర్చక స్వామికి శరీరమనగదు శ్వేత కుష్మ (బొల్లి) బయలుదేరగా ఆయన పెద్దల ఉపదేశము వలన శ్రీస్వామివారి అభిషేక జలమునిండియుండు తొట్టెలొని అభిషేక జలమును పోతినము మూడు పురిసిల్లి పుచ్చుకొనుచు ఆ తొట్టెలోని అడుగు మన్నును మచ్చ

లకు రాసికొనుచు శ్రీస్వామి వారారగించిన ప్రసాదము నే పుచ్చుకొని ఆకలిని తీర్చుకొనుచుండగా కొద్ది గోజులలో ఆవ్యాధి ఆయనకు పూర్తిగాపోయెనుని ఇప్పటి పెద్దలు కొందఱు ప్రత్యక్షముగా చూచినవారు చెప్పుచుందురు.

— * సంతాన పాప్తి * —

శ్రీకూర్మనాథుని భక్తితో సేవించిన అనేకమందికి సంతానములు లభించి ఆనందించుచున్నారు. దీనికి కారణ మేమనగా ఈత్రేయమునందు శ్రీకూర్మనాథుని ప్రసిద్ధియు ఆరాధనయు బ్రహ్మ మొదలుకొని ఇప్పటివఱకు గోపాల మంత్రముతో జరుపబడుచుండెను. గోపాల మంత్రము సంతానప్రదమని ప్రతివారికిని తెలిసి స్వవిషయమే. ఈ త్రేయమునకు అధికారులుగా వచ్చియుండిన అనేక ఉద్యోగుల కిచ్చటికివచ్చిన తరువాత శ్రీకూర్మనాథుని భక్తితో సేవించుట వలన సంతానపాప్తి కలుగుదునట అనుభవము.

— * శనిదోష నివారణ * —

జన్మకాల విశేషమువలన ఎవరినైనను ఎప్పుడైనను దుష్టగ్రహచారము వలన శనియొక్క పీడికలగినచో ఈత్రేయమందు శ్రీకూర్మనాథుని కొన్ని టపములు భక్తితో సహస్రనామార్చనలతో పూజించిన పుడల అశనిదోషము శాశించి శుభము కలుగుట ఇప్పటి త్రేయవాసులకు అనుభవ సిద్ధమైయున్నది.

* — ఇచ్చటి స్వామివారల వివరము — *

ఈక్షేత్రమునందు వేంచేసియుండు స్వామివారలలో ధ్వువులు శ్రీకూర్మనాథులు, కౌతుకబేరము శ్రీ గోవిందరాజస్వామివారు, ఉత్సవబేరము శ్రీచక్రీనారాయణస్వామివారు, బలిబేరముబలినారాయణస్వామివారు, శయనబేసము శయన నారాయణస్వామివారు.

ఇందు ధ్వువబేరమగు శ్రీకూర్మనాథులు భిల్లుని కటాక్షించుటకు పశ్చిమాభి ముఖముగా వేంచేసియున్నారని యిదివఱలో చెప్పబడెను. మిగిలిన స్వామివార్లు తూర్పుముఖముగా వేంచేసియున్నారు. శ్రీకూర్మనాయకి అనుపేరులో శ్రీమహాలక్ష్మి అమ్మవారు స్వామివారికి వామ (ఎడమ) భాగములో పడమటి ముఖముగానే ప్రత్యేకమైన ఆలయములో వేంచేసియున్నారు. వీరు చతుర్భుజములతో నున్నారు. శ్రీ గోవిందరాజస్వామికి కేశవప్పేరుమాళ్ అని పూర్వము వాడుకయుండెను. విటు నాలుగు భుజములతోను వగుసగా కుడివైపు క్రింది హస్తము మొదలు ఎడమవైపు క్రింది హస్తము వఱకు పద్మము, శంఖము, చక్రము, గదయు ధరించియున్నారు గోవిందరాజులకు కుడివైపు చక్రము ఎడమవైపు శంఖముండుట ప్రసిద్ధము. వీరు కేశవపేరుమొల్లని పోలియుటకు కుడివైపు శంఖము ఎడమవైపు చక్రము కలదని పెద్దల చెప్పదురు. వీరిధ్యానశ్లోకమిది :-

శ్రీకేశవం కరణలోద్భుత రమ్యపద్మం
చంద్రప్రభావిశద సర్మల పాంచజన్యం
కల్పాంతకోటి రవిభాస్వరమ్య చక్రం
వందే గదాలసితమిందు సమాస వక్త్రమ్॥

ఈ స్వామివారిని శ్రీ రామానుజాచార్యులు శ్రీకూర్మమునకు విచ్చేసి శ్రీకూర్మనాథుని స్థలమును విష్ణుస్థలముగా ప్రకాశింపజేసిన కాలములో తమతో వేంచేయించుకొని వచ్చియుండిరనియు, ఇచ్చట కొత్తక బేరమును పూర్తిచేయు నిమిత్తము వీరినిచ్చట వేంచేయించి తాము వెల్లిరనియు ఐతిహ్యముకలదు. మఱికొంతకాలమునకు శ్రీనరహరి తీర్థులను మాధ్వయతీర్థులు ఈస్థలమునకువచ్చి తమ ఆరాధనలోనుండు శ్రీసీతారామ లక్ష్మణుల చేర్చినికూడ ఇక్కడ వేంచేయించి వెల్లిరని చెప్పదును. ఆచేర్చినికూడా ఇప్పుడు కొత్తకబేరముగా ఇచ్చటనుంటున్నది. ఇటీవల ఈ శ్రీరాముల చేర్చిలో శ్రీలక్ష్మణస్వామివారి విగ్రహము కారణాంతరము చేత నష్టముకాగా ఈస్థలములోనుండు శ్రీభాష్యం వేదాంతాచార్యులుగారను శ్రీవైష్ణవోత్తములు తిరిగి ఆవిగ్రహమును నిర్మింపజేసి ప్రతిష్ఠించిరి. ఈవృత్తాంతము పడమటి బేడాస్తంభములలో నొకదానియందు చెక్కబడియున్నది.

ఇంకను శ్రీకూర్మదేవాలయములోని బేడాలో నైఋతిమూలను శ్రీముకుందనాథస్వామి అనబడు ముకుందనాథుల ఆలయముకలదు. ఈనన్నిధిలో శ్రీవైష్ణవగులగు పెద్దలు గ్రంథకాలక్షేపములు చేయుచుందురు. శ్రీకూర్మనాథుని గర్భాలయమున గుత్తిర్పన్నపున శ్రీరామానుజాచార్యులు ఆలయముకలదు. ఇచ్చట వేంచేసి యుండు శ్రీరామానుజుల విగ్రహము శ్రీరామానుజాచార్యులు శ్రీకూర్మనాథులను ప్రకాశింపజేసిన కాలములో ఈక్షేత్రముందలి వైష్ణవబృందము గొప్పప్రార్థనపైసి

వారంగీకరించి తమప్రతికృతిగా వేంచేయించిన శిలానిగ్రహమని చరిత్రకలదు. కాబట్టి శ్రీరామానుజాచార్యుల సమకాలములో వారి సమక్షములో ప్రతిష్ఠింపబడిన శ్రీరామానుజుల సన్నిధియను విశేషమిచ్చటకలదు. ఈ రామానుజులవారు శ్రీకూర్మనాథునికి కుడిపార్శ్వములో వేంచేసియుండి స్వామి ఆరాధనను స్వయముగా సమర్పించుచున్నట్లున్నారు. శ్రీరామానుజాచార్యుల కాలములోనే పడమటివైపుకూడా ధ్వజస్తంభము ప్రతిష్ఠింపబడినది.

ఇంకను పదుగు రాళ్వార్లు సన్నిధికూడ శ్రీరామానుజుల సన్నిధికి కుడివైపుననున్నది. ఈ దేవాలయములో వాయవ్యమూలను దుర్గయని చెప్పబడు ఆవరణ దేవత యొక్క ఆలయముకలదు. ఇది శ్రీవిష్ణు దేవాలయమువరగా దేవతగా విలసిల్లుచున్నది.

—♦ స్థల విశేషములు ♦—

శ్రీకూర్మనాథుల గర్భాలయమునకు శ్రీకూర్మ విమానమనియు, గాంధర్వ విమానమనియు పేర్లు. ఆలయమునకు తూర్పుగా పుష్కరిణికలదు. దీనికి శ్రీకూర్మ పుష్కరిణి, శ్రీకూర్మసూ, సుభాకుండసూ, చక్రగుండము కూర్మకుండము అనిపేర్లు. శ్రీశైవశక్తివర్ణిక ప్రభుత్వమై ఆయనతోను నారదగుడితోనుకలసి శ్రీకూర్మనాథులు విచ్చేసి సిరవనతిని అంగీకరించిన వాణ్ణిచెట్టు ఈ పుష్కరిణిక పడమరగట్టు సందుండెడిది. కాలక్రమముచేత అది నశింపగా దాని ప్రతికృతిగా నిప్పటికిని ఇచ్చట వాణ్ణిచెట్టు పల

సిల్లుచున్నది. శ్రీస్వామివారి ఆలయమునకు భాగమునందు సుష్కగిణియొద్దను విష్ణుచేర్లు వెలసి యుండును శ్రీరంగమునందువలె ఇదియొక విశేష మొనలమునందు కలదు. ఈశ్వరశ్రీత్రిమూర్తి ముదేతమునను శ్వేతాద్రి-శ్వేతాచలము అనిపేర్లొనలవి. దానికి తాదాకాణముగా ఇప్పటికిని ఈశ్వరమునను సుష్కగిణి ఒడ్డున శ్వేతివృత్తు (తీరుమణి) దొరకుచున్నది. ఇది పని త్రొవ్వించిన శ్రీవైష్ణవులు దీనిని గలగ్రహారణకొని ఊర్ధ్వపుష్పముల కుపయోగించుకొంటుంది.

శ్రీత్రిమూర్తి కుకూట విశేషమునందును, కర్పూర త్రైవివారి అనులు ఈనుభూమిమీదను విశిష్టము అనేకములకు పరివేయుచుందును. ఇనియన్నియు శ్రీమార్కా కారముగనో చక్రాద్యాకారములుగనో మూలముగనుచునీకి తాదాకాణముగా ఒకప్పుడు ఈ శ్రీత్రినామలగు మహాభక్తులగు శ్రీదాస్యవోల్లిమలకు ఈ గుహను సాగర్ప గర్భున ఎఱ్ఱని తాజోమ ఆకారముతో ననేక శిలామూర్తి లభించెను. పాని దానననేక దినములు ఆకాధింతుకొను పప్పుడి క్రింది శ్లోకమును అనుసంధించుకొని భ్యాసించు చుంటుంటివాడు :—

శ్లో॥ చంద్రమునీ స్వయం వ్యక్తం ప్రాచీనము

భర్తృరగ

మహాక్షి సావవాలాశ్వుర సుర్యురగ్రాహు

మోహరిం॥

—♦ ఈక్షేత్రముందలి విశేష యాత్రలు ♦—

ఈక్షేత్రమునందు ప్రతిమాసమునందు ఏదో ఒక విశేషోత్సవమువలదు. ఈస్థలమునందు పుసిద్దిగల ఉత్సవము డోలోత్సవము, ఇది ఫాల్గున శుద్ధపూర్ణిమతో గూడినట్టిగాని లేక ప్రత్యేకముగానుండి సట్టిగాని ఉత్తర శుక్లసీ నక్షత్రమునందు జరుగును. దీనినే డోలాయాత్ర అనియందురు. ఇదిచాలామంది భక్తులు వచ్చినేవిందు యాత్రగానున్నది.

ఇదిగాక అద్దోదయము - మహోదయము అను బోధితశ్యాస్త్రములలో అలభ్యయోగములలోగూడ ఇచ్చట ఎక్కువ యాత్రలు జరుగును. వీటిని ఈస్థలము నకు సంబంధించి ప్రత్యేకయోగముగా క్షేత్రసంహితలో జెప్పబడిన అష్టతీర్థయాత్ర ముఖ్యమైనది. ఆయోగమును తెలుపు వచనమిది :-

శ్లో॥ మా ఘోమకరగేభానా భానుఃకల్యాణ సతాన్తమిహ |
తథానార్యర్ష సంయుక్తరవియుక్తాద పుష్కరమూ॥
అష్టతీర్థాభిఞ్ఞోయోగః కోటిందు గ్రహసన్నిభః॥

మాఘమాసమునందు మకరమాసము కలసియుండి శుభ అష్టమినాడు ఆదివారము తిరిగి పుష్కరమినాడు ఆదివారము ఆక్షేప నక్షత్రము కలిసినప్పుడు అష్టతీర్థయాత్ర అను అలభ్యయోగము వచ్చును. ఇది కోటి చంద్రగ్రహణములంత పుణ్యకాలముగానుండును.

—♦ అష్ట తీర్థములు ♦—

శ్లో॥ నారదాచ సుధాతుండం చక్రశీర్ధంచ మాధవః |
కౌటిల్యం వక్రశీర్ధంచ నారసింహం మహాదధిః ||
నారదతీర్థము, సుధాతుండము, చక్రశీర్ధము, మాధవ
తీర్థము, కౌటిల్యశీర్ధము, వక్రశీర్ధము, నారసింహతీర్థము,
సమాద్రము. అను ఏసిమిదియు అష్టతీర్థములనబడును.

(1) నారదతీర్థము :—

శ్రీసూర్యుడేవాలయమునకు నుత్తరమున నీధిగుండం
వెళ్ళగా గొర్రెమునున కుత్తరముగా బయటికి పడెదెమన
నీ గుండమున్నది. దీనినే 'నారదా' అని వాడెదగా.
ఇందున్నానము మాఘశుద్ధ అష్టమిగా ఆదివారము చేయు
దురు. స్నానము చేయవచ్చును చదువుకొను శ్లోకములు,

శ్లో॥ నారదాయ సమస్తృభ్యం విష్ణుసామూప్యదాయకః |
తవాంభసినిహుజ్జ్వల చ తీర్థమాలి సింధు ||
యస్యప్రసాదకలయ తపస్సిద్ధి మావాప్నోతి ||
సమస్తేష్టై నారదాయ శ్వేతిభూసోమహానసాగి ||

(2) సుధాతుండము :—

శ్రీసూర్యుడేవాలయమునకు దిగ్గిరిగా నుత్తరముగా
నుండి గుండము. దీనినే శ్వేతిగుండము మొదలై స
పేర్లతో వాడెదగా. దీనిలో మాఘశుద్ధ నవమి సోమ
వారం స్నానం చేయదురు. స్నానసమయమున చదువు
శ్లోకములు.

శ్లో॥ శ్వేతకుండ నమస్తు భ్యం స్వయం కృష్ణేన నిర్మితః
క్షీరోద్ధార్ణవ సంభూతనికుజ్జమి తవాంభసి॥
శ్వేతకుండ జలే స్నాత్వాశృత్వా సాగర గర్జనం
శ్రీసూర్యశిఖరం పుష్పా పుష్పార్జ్యునివతి॥

(3) చక్రతీర్థము :—

శ్రీసూర్య గ్రామమునకు తూర్పుగా వెళ్ళగా
సుమారు మైలుదూరములో మహానీల తీరంజనేయస్వామి
దేవాలయమునకు ప్రక్కగా ఈతీర్థమునకును దీని
యందే నేనుట్లముగతు శ్వేతరాజునకు శ్రీసూర్యనాథు
లవతరించి దర్శనమిచ్చిరి. మూడుమండ్ల నశిమీ నుంగళ
వారం దీనిలో స్నానము చేయుదునని నమ్మినచో
నవ్వుచుచున్న శ్లోకములు

శ్లో॥ నువర్తన నమస్తు భ్యం బ్యాలామాలా విభూషితః
శ్రీమూకాంతననస్వామిన్ స్వీయధా గావ్రీసారథిః
చక్రేశ్వర నమస్తు భ్యం నిమజ్జయ తవాంభసి॥
రత్నగర్వ ప్రకాశోమం పుష్పసదనంబోయతి ॥

(4) హంధవ తీర్థము :—

శ్రీసూర్యదేవాలయమునకు నక్షత్రముగా నల్ల
నైఋతిమూలము తిరుగుచు ఉన్నది. కలుగని దీనినే
‘హంధవ గాయని’ అని పిలుచుదురు. దీనియందును
స్నానము ముగిసినచో ఏక దక్షిణమున రమణచేయదుని
స్నానం చేయుననియు చదుపుశ్లోకములు

శ్లో॥ జన్మాంతర సహస్రేషు స్వప్నావస్థాసు తేసవాః |
దుఃస్వప్నం వై వపశ్యంతి యైర్దృష్టస్వప్నమాథ వః |
మాథవాయ నమస్తుభ్యం దుఃస్వప్నహరణే

స్వయం |

బద్ధకంకణ మాలలహి దాస్వప్నం వార

మూన్యతి ||

(5) శాటిల్య తీర్థము :—

గ్రామమునకు పశ్చిమముగా నొక కోసుదూరములో నీతీర్థము కలదు. దీని ప్రక్కనే ప్రేతశిల (లేకొయ్యరాళ్లు) అనుపగుళుకలదు. దీనిపైని పిప్పిదేవతలకు సింహప్రదానముచేతురు. ఈతీర్థములో మాఘశుద్ధ ద్వాదశీ గుహవారం స్నానముచేతురు. స్నానసమయమందు చదువు శ్లోకములు.

శ్లో॥ శాటిల్యతే సమోదేవ కృష్ణేనైవవిస్మయే |
తివాంభోమజ్జనాన్మేఽస్తు కుటుంబపరివర్ధనం |

(6) వక్కీ తీర్థము :—

గ్రామమునకు తూర్పుగా రెండు కోసులదూరములో నముద్రాపు ఒడ్డున ఈతీర్థముకలదు. దీనినే 'శరాలు' అనివాడుదురు. ఇచ్చటనే వక్కాంగ మహాముని తపస్సు ఈతీర్థం విద్యార్థులకు విద్యాప్రదమని పసిగట్టి. దీనియందు మాఘశుద్ధ త్రయోదశీ శుక్రవారం స్నానముచేయుదురు. స్నానసమయమందు చదువు శ్లోకములు.

శ్లో॥ స్నాత్యావకృ సరస్వతీ దృష్త్వా శ్రీసుంధ్య
 సరసాపైర్న్య సర్వకో విష్ణునాటోక్తిసంపన్న
 సమో వక్త్రాంగ ముసయో శ్వేతానామర్చి
 శ్రీసుంధ్యదేవభక్తాయ సర్వసిద్ధిప్రదాయక॥

(7) నారసింహ తీర్థము :—

గౌరీమమునకు దక్షిణముగా నొక మైలు గూర
 మలో నమద్రొక్కటొడ్డున ఈతీర్థమున్నది. దీనినే సరసింహ
 సాతాశమిని వాడుదురు. ఇచ్చటనే సరసింహ స్వామి
 తిలోత్తమకు ప్రత్యక్షమై ప్రసాది స్వీకారాధికారము
 నిచ్చిరి. దీనియందు మాఘశుద్ధ చతుర్దశీ శనివారము
 నాడు స్నానము చేయుదురు. చదువ నలసినవి.

శ్లో॥ క. లా. . . కేశా తి రక్తసింగవిరోధినః
 ప్రశాన్తురౌ సుప్తాగ్రా నాసీ హామోఽస్య
 నారసింహ సమస్తభ్యుదయోత్సర్గి కేశాశ్మయః
 అయోగ్యయోగ్యతాదాయినః సమస్తామహా
 వాంఛసి॥

(8) మహాదేధి :—

గౌరీమమునకు దక్షిణముగా మైలు గూరములో
 సముద్రమునకులదు ఇది అష్టతీర్థములలో ఎనిమిదవదిగా
 చెప్పబడెను. దీనియందు మాఘశుద్ధ పంచమి ఆదివార

ఆశ్రేయ సత్త్వత్రయమున స్నానము చేయుదుము. చదువనలసిన శ్లోకములు.

శ్లో॥ మహోదధే సమస్తుభ్యం సమస్తమితివాచనంధిసే।
యస్మాచ్ఛ్రీకూర్మ ఉత్పత్తిశ్చేష్టితగాఽర్థః॥
శాంతియే॥

శ్రీరామచంద్ర సాహాయ్యకాలే నేకబంధనే।
మహోదధే సమస్తుభ్యం రత్న రత్న సమాధుమల॥

—♦ శ్రీకూర్మమందల విశేషత్వవములు. ♦—

జ్యేష్ఠ : హుళి ద్వాదశి శ్రీకూర్మజయంతి. మహిర సంక్రాంతి సవయము. లో స్వామి హోమాభిర్వక్తముగా ఘృతాభిషేకము; చక్రనారాయణస్వామి మహిర భిక్షు ఉత్సవము, ఘల్లననూనములో ఉత్తర సత్త్వత్రయమందల లోత్సవము. ఇవియ్యభ్యుత్థమనందు విశేషోత్సవములు మకరబేడాఉత్సవము ఉత్కళాచార ప్రకారమర్పణనదని తెలంచబడుచున్నది. ఇంకినుశ్రీరామసవని, శ్రీకృష్ణాష్టమి, శ్రీరామనుజుల తిరిసత్తొత్సవము, శ్రీకూర్మనాథుల కళ్యాణము మొదలైన ఉత్సవములు అట్టి భవముగా శుభమునందు జరుగును. మాచిదీరవలెనేగాని వాగ్ముఖ కలవికాదు.

—♦ శ్రీకూర్మక్షేత్రమునందుగల ఆదాయములు. ♦—

శ్రీకూర్మనాథుని ఆరాధనకు తగిన స్థితినిచ్చుటకు ఆస్తి ఏమియులేదని ఇప్పటి దేవాలయములలోని చిహ్నములు. కాని శ్రీకూర్మనాథుని ఆరాధనకు తగిన స్థితిగా స్థితిగా శ్రీకూర్మగ్రామమును ప్రక్క - గ్రామములలోని

కొంతభాగమును 1526 శాలివాహన శకమున ముస్లింశీర
 పూసములో (శ్రీవిష్ణుర్లగోత్రులు శ్రీకమళయ్యంగారి
 పుత్రులు అయిన శ్రీసర్వప్ప అశ్వారాయనింగారు సమ
 ర్పించినట్లు శ్రీకూర్మదేవాలయములో ఆస్థానమంటపమం
 దలి తూర్పుస్థంభముపైని *శాసనము వలన తెలియు
 టచేతన, విశాఖపట్నం జిల్లా మాన్యుయల్ లో యీ
 శ్రీకూర్మగ్రామం భూములు దేవాదాయంకింద సమో
 దైయన్నట్లు తెలియటచేతను కేవలము నిరాధారమైన
 స్థలమనుటకు వీలులేదు. అయినను ఇప్పటి దేవాలయ
 హాలకులు ఈస్థలమును కొంత (చెబిసెట్టు) స్థలముగా
 చెప్పుచున్నారు. శ్రీకూర్మనాథుని భోగరాగములకు
 దేవదర్శనముచేయు వారి వలన వచ్చు ఆ దాయము
 హిత్రమే ఆధారమని చెప్పదురు.

ఇంకను విశేష వివరములు “శ్రీకూర్మక్షేత్ర
 సూహృత్స్వము”ను పుస్తకమునందు కన్ప.

సమాప్తము.

* శాసనముయొక్క వివరము కేనుకను సూచును.

అశ్వారాయనింగారి శాసనముయొక్క అసలు

స్వరూపమిది.

“స్వస్తి శ్రీ విజయాభ్యుదయ శాలివాహన శక
వర్తంబులు ౧౧౭౭ అగు నేటి క్రోధినామ సంహృత్సర
ఆశ్వీజ శు ౧౦ శుభాజరతి మహామడబుల్లి సావోడ
శహాడయలుంగారి పంప్పన అశ్వారాయనింగారు
కొప్పులవారి కొఠాము, విరగొఠాము యజ్ఞబల్లలు
సాధించి ముకుంద బాహుబళెందుని సరిహద్దువల్లదరిమి
కూమ్మనము వచ్చి కూమ్మనాధునికి నిత్యనైవేద్యము
రాగబాగాలు తడువులనుండ్డి నాగక ఉండంగాను పద్మ
నాయకులు విప్పల్ల గొట్టులు రాజాధిరాజ శ్రీకమళ
య్యంగారి పుత్రికలూ సర్వప్ప ఆశ్వారాయనింగారు
శ్రీకూమ్మనాధని పత్రిగాను కూమ్మ గ్రామము క్రోధి
నామ సం॥౧ మృగశిర నాలుమాడలుగాను పాలము
మెరిక పల్లము ఫలవృక్షాలు చెరువులు తొంటలు గ్రామ
ఆదాయము సర్వమున్నూ సర్వమాన్యముగాను శ్రీకూర్మ
నాధని నిత్యనైవేద్యము దీపారాధనా శేవకులకు విత్తులు
౨౧ గామానుజకూటముకు విత్తులు తొంటలు పాటక
మూలము శ్రీవైష్ణవులకు విత్తులు ౨౧ బ్రాహ్మణకు
విత్తులు ౨౨ యీ చొప్పున కటడంచేసి సమర్పణచేసిరి
శ్లో॥ స్వదత్తాద్విగుణం పుణ్యం పరదత్తానుపాలనం॥

పరదత్తాపహారేణ సదత్త నిష్కలంభ వేత్॥

శ్లో॥ పరైవభగిది లోకే సర్వేసామివభూబుజం॥

సభోజ్యంచ కరగ్రాహ్య విప్రశ్రీ దేవదత్తా

వసుంధరా॥

(శ్రీ శ్రీ శ్రీ)

శ్రీ కూర్మనాథ స్తవము

శుభమస్తు - అవిఘ్నమస్తు.

శ్రీ కూర్మనాథస్తవః.

అథనిత్య సేవాకదమ్బికి.

శ్లో॥ శ్రీ కూర్మనాయకీ కీడా! కన్దుకాయిత వర్షణే!
సమః శ్రీకూర్మనాథాయ! భక్తానుగ్రహకర్మణే॥

అస్మద్గుహాశ్వురగుహ సఖిలాన్తరూంశ్చ!
రామానుజం గుహవరం సగుహం భజామి!
శ్రీకూర్మనం రఘునాథాహ్వయ పద్మనేత్రా! |
నాథం శతాధి నిమిత్తస్యైవ మారమేశాన॥ ౩

పారేషయోధి సితభూషర శృంగసంస్థం!
శ్రీకూర్మనాథ భవనం సువిశాల రమ్యమ్!
పీయూషపిష్టైః పాత్రశోభి సమూహ్నవాసి!
వాక్రకారియుగ్మలసితం శుభగోప్రదా ధ్యమ్॥ ౪

ఆంధ్రానువాదము — నిత్యసేవాకదంబం

కం॥ శ్రీకూర్మదేవియాటలఁ | జేకొనియూడంగఁబూల
చెండుగఁదనగున్ |
శ్రీకూర్మనాథు భక్తుల! సాకన్తనిగొనిన దేవుఁ
సాంజలిఁగొలుతున్ || 1

ఉ॥ మాగుహసెద్దజీయ గుహిమన్యగుఁడౌద్యహులం
దఱిస్తగన్ |
శ్రీగుహవర్యసంకలితుఁ శ్రీయతివర్యుని యా
మునాహుదతో |
శ్రీగుహరామమిశ్రుజలఁ తేక్షణుని యామునిన్
శతాచయన్ |
శ్రీగుహవర్యుఁ యెవ్వఁనిఁ శ్రీని రక్షణుని గొ
ల్లు నిచ్చులున్ || 2

చ॥ జలసింధి యెట్లునెన్నవశఁ వాని రీంద్రుని
శృంగమందాసన్ |
వలసిన కూర్మగాజ పరివీక్షిస్త్రుతి సుందర
మండరీక మున్ |
లలిత సుధాభ్యుకుంఠ తటఁ లాసియమున్ శుభ
గోపరాధ్యమున్ |
కలిత సుసాలయగ్గమునుఁ గాక్షితు నిట్టికడఁదీ
రికొందు నేన్ || 3

శ్రీకూర్మరాజ భవనస్య పురఃప్రసాదః॥

పున్నాగతల్లజ ముసామృతకుష్ఠమిదే॥

శ్రీజగదాజభవనే శశికుణ్డతీరే॥

సంస్కారయంత ముపరూఢ నిజాకృతినః॥ 4

అహోస్వామి స్కూర్మప్రభువర! తవాస్మిన్
మవరే॥

కియాన్ప్రేక్ష్యాబద్ధః ఖలునను న జానే మిత
మతిః॥

నవాత్యక్తుంశక్నోమ్యమృత కరకుణ్డామృతసర॥
స్తటియుగ్మేతుల్యయదుతబత! సంరోహ
యసితమ్ 5

సుధాంశుకుణ్డ స్తవనాథ! రక్షే॥

సుధాహ్వాకుణ్డస్తవకూర్మపుర్యామ్॥

భక్తామృతత్వాయ వినిర్మితే॥

సజ్జల్పతో దక్షిణ పూర్వదిశ్యౌ॥ 6

కం॥ ఆయూలయ పూర్వదిశన్ ।
 బీయూష సమాహ్వాకుండిః ప్లవ్విసదా ।
 నాయూమ శోభిశాభన్ ।
 జేమెత్తినుతింతరబాన్న్ చ్చెట్టను భక్తన్ ॥ 4

శ్రీరంగమందు వెలసెడి ।
 శ్రీరంజిత చంద్రకుండిః చేర్పుననుండా ।
 చారు సుపున్నాగతనిన్ ।
 సారెకుదలపించుచుండి సాకెడు నిదియున్ ॥ 4

శా॥ స్వామీ! కూర్మపురేశ! యీతనివహఃః
 నర్మనీతి కలతేనియున్ ।
 ధామంబై తన గారెనచూచు! శోభితుఃః
 చావర్తనాశీః కుంభన్ ।
 ప్రేమన్వీడగఁజూలకా యమ్యునిఃః
 ప్రేమహృదయః కృతమః ।
 దీమాన్యోః సుధాహృదయపుటమః
 దీమాన్యోః కృతమః ॥ 5

తే॥ గీ॥ అమృతకిరణుని పుండముః సమర రంగ ।
 మందు కమతప! వీయూషహృదయనిచట ।
 నోహా! భక్తుల కమ్యునిత్వ ముదవదేప! ।
 వెలసి తనరంగజీసితి వేడ్కమీర ॥ 6

లిచ్చాంభుస్సవగాహిమీయ సుసుఖంపీమూష
 కుజ్జాన్తరే |
 తుస్యసంస్తతే విభాతిధసలామృతోన్మధ్య
 స్పృహ్యోపగా |
 తుస్మినీ ప్రియ సమస్తలూప్యసేస్వకాం శ్రీకూర్మ
 తుల్యాకృతిం |
 స్వత్వాఖ్యాపయతే తిటీయ నిరజపాథోజనా
 కారతామ్ || 7

సోపాసవక్త్తియ సుధానరసీతటీసా |
 స్వామీయతయాతజన నజ్కులదుస్తరాసు |
 శ్రీకూర్మనాథ కుజాపరివాహపూత |
 ధ్యాత్వ దర్శన పరఃపరివర్తిషీయ || 8

లక్ష్మీత్యక్తం భృజాగ్రస్థామపి పురతః
 సేవ సానంభజమ్ |
 ప్రియకీర్తస్త కమల నకల విధనదుర్నిద్ర
 కైజ్యుర్యన ర్యామ్ |
 హృదయశ్చాత్మేతుమగ్ర ప్రితిగితవపుషం
 ఎహాసి భూతరూపం |
 మృత్యుకర్త్రివ సేకాత్పతిభజన ముప
 శ్లోకతం ముక్తిభాజామ్ || 9

చం॥ మునిగి సుఖంతు సౌధహ్రీవఃపూర్ణవిపంకజలంబు
 లందునే॥
 ననిశము నేహ్రీదంపుతిటిఃసచ్ఛసుమృత్స్నలుపుట్టు
 పుండ్రముఁ
 ల్పనిగొన వేనియంద శివఃభాజన మానెముకల్ప
 డంగనే
 కొను కమతాకృతి నిర్విరజఃగుంకినముద్దునినా
 కృతిస్ఫులెన్॥ 7

కా॥ సోపాసంబులయందు సౌధసరసీః
 సుస్నా తుకామాగతుల్॥
 ఏపారస్ జనునచ్చ సందడులచేః
 నింపఁగు ధన్యాశ్మలై॥
 పాపంబితయులేకఁ గూర్మనిభు దృః
 కృతాతి ప్రణ్యాశ్మలన్॥
 నాపాపంబులు పోవఁగాంచుచు సెనుః
 ధన్యాశ్మలగాఁ దల్చెదన్॥ 8

సీ॥ ముగదర ధ్వజను డుఃఖముగటపంజన
 విసతుండై సేవిండు నైవతేయు॥
 సేవింతు నెవ్వఁడుఃసేవలసన్నింట
 నమరిఁబూండఁజిగిరిఁచుగపడంగ॥
 పోర్పల్చినుధ్వజఃప్రతిఁబలులనునుగడి
 వాహనాఁరతిఃరహింసపిఁగది॥
 శుక్రిచేత ముత్తాశ్మలతిభక్తివిసశులై
 యొకటిరెండునుమూడుఁనొగననేక 9

ద్వారపాలకయుగం ధృతహేలి|

ద్వార పార్శ్వగ మపాకృత తందిరి|
యత్కృపాప్రసర హీనజనానాం|

సప్రవేశఇహతత్ప్రభజామి| 10

సాష్టాజ్జవన్దన పురస్కరమేత్యచాన్త|
రాస్థానమణ్ణపగతౌ ప్రతిమాస్సరూపా|
తౌదమ్పతీ కరధృతోత్తమదీపపాతౌ|
సేవే కదాచిదురుభక్తియుతౌ రమేశే|| 11

ప్రదక్షిణంచలం స్తతస్సురేశ మఃఖ్యపాలకాన్|
వినమ్యచాప్త దిక్షుతాన్స్య వాహనోపరిసితాన్|
ముకున్దదేవ మగ్రవ ప్రదేశ సంస్థితంనమన్|
క్రమేణపూర్వమణ్ణపం ప్రజామిభక్తభావతః|| 12

తే॥గీ॥ రూపముల నొందున సబడు ♦ రూపుఁజూపు!

పిమ్మటాయుధధారులై ♦ గుమ్మమునురు.

రెండుప్రక్కలఁగింకరఁదీర్చిఁజూపు.

ద్వారపాలుర సేవింఁగు ♦ వారిపయము॥

10

శా॥ సాష్టాంగంబుగ మొక్కుచున్దేసి యా॥

స్వామిగారు నేరజీవితం.

స్వేష్టావాప్తి తలిర్పుఁ గూర్చు విభింఁగె

వేసవి భక్తి స్పృహ

ద్విస్తాకారత దీప ప్రత్యేకము.

దీపిం చు నాడుపత్నియి.

సృష్టస్వాకృతులై తనర్ప రతి నా॥

సూర్యోదయస్థితిః ॥ 11

ఉ॥ అచ్చటినుండి యింద్రముఖుఁడలాశల

నెన్నిది వాహన "భక్త్యైశ్చ" ॥

నిచ్చలుఁగాదు సాలముసఁ నెమ్మది

నేగి ప్రదక్షిణంబుగా"।

నచ్చుచు మొక్కి- యందలను వాహన

దక్షిణమధ్యకొల (చువర)

దిచ్చ మునుందు మొక్కి-యెగి నేగడం

గ్రహస్థులకు బూర్జమంటున్నది॥ 12

పరిదక్షిణం చైత్యసరోమఃఖాంస్తాన్ |
 పరిణమ్యవజ్జీ పరిమితాంస్తు సూరీన్ |
 శ్రీకూర్మనాథ పరికటత్వ హేతుం |
 రామానుజం దేశికమాశ్రయూని ||

13

హా! హస్త! పూర్వం స్వవిభూతిభూతం |
 మహేశ్వరం మన్యత ఆదికూర్మమ్ |
 లజ్జోజనో, యేతు యథా భజన్తే !
 గృహ్యతి తేషాం భజనం తథాసః ||

14

నానా తరిష్యది హచే ద్యుతి సార్వభౌమో |
 నాయాస్యనతి పురుషోత్తమ మాయామౌచేత్ ||
 చేన్నాజయ్యిష్య సథ శైవజనాన్ ప్రభావా |
 నైవా లభిష్యతి హరిః కమలేశరూపాత్ || 15

మ॥ మగుడన్ గోవెలఁజుట్టి యేగుచు సరోఁ
 మాసీంద్ర భూతాదులన్ ।
 దగ సేవించి దశాగ్ర్య సూరివరులన్
 దత్పూర్వ భాగంబున ।
 న్నొగి వేంచేసి వెలుంగుచున్ గ మఠరాఁ
 డోజంబు తేజిల్లగాఁ ।
 దగురీతి న్బచరించినట్టి యతి రాఁ
 ధ్ధారాధరు న్నొక్కెదన్ ॥ 13

శా॥ ఆహా! పూర్వము సాల్యకోటి నాకఁడౌ
 నారుదుర్ఘండంచెంచి తా ।
 నూహన్ జంకకఁ బెల్వినూలిన జనం
 బోపంగఁ బూజించెనే ।
 యోహ న్నెవ్వరు తన్ను నెట్లు కొలువ
 న్నోమందుఁ దత్పూజల ।
 న్నూహతీతుఁడు యూశుఁడోర్చికొనుఁ దా
 నోహోయసస్ సజ్జనుల్ ॥ 14

ఆ॥పె॥ యతి సార్వభౌముడుఁ క్షీతిఁబుట్టఁడేనియు ।
 నతనిని జగదీశుఁడనుపఁడేని ।
 సభలోన శైవుల జయమందఁడేనియు ।
 మనకుఁ గూర్మవిభుఁడు మను నె? దక్కి ॥ 15

కూర్మాధి పప్రణయినీంక మతాధి నేతుః॥
 పార్శ్వస్థితామ పరదిబ్దుఖమీ త్సమాణామ్॥
 దోర్భిశ్చతుర్భిరపి పజ్కుజయుగ్మ భక్తాః॥
 భీష్ట ప్రదాఽభయద హస్తధరాం భజామి॥ 16

అంతః ప్రవిశ్య కమలా పురుష క్రియాతః॥
 శ్రీకూర్మనాథ సముదఞ్చిత కుణ్డపీఠీమ్॥
 తత్పశ్యేమోన్నతవరాసన సంస్థితౌ శ్రీ॥
 గోవిందరాజ రఘునాథ విభూచసేవే॥ 17

కిం కూర్మనాథ! తవ పాద చతుష్టయంద్రా॥
 క్రంకోచ్య కేవల ముఖం ప్రకటి కరోమి॥
 అస్మద్విధే విషయసంక్కుచితేన్ద్రియాణా॥
 మేకాగ్ర మానస సహాయమ శిక్షయశిష్యే॥ 18

చ॥ కమతపురీశు తోయ్యలనిఁగఁగొంక్షితసిద్ధికఁ
 బల్పిమాన్యమై |
 కమతప పార్శ్వ సీమిదగఁగొమితమిచ్చుచు
 నుండఁ బాసి న
 త్కమలయుగమ్మురెంట సతఁకొమితి నాభయ
 దాస ముద్రలనై ||
 సమముగ చాల్చిరెంటఁ గరఁకొమితి నెట్టియ
 యుక్తఁగొల్పెనై || 16

ఉ॥ ఆ పయి శ్రీసహజునిఁగొంక్షితసిద్ధికఁ
 జేరి సురార్థము |
 దూపుని కుండపీఠపుఁ బూసమాన్యమై
 పల్పినుండఁగఁగొంక్షితసిద్ధికఁ
 బల్పినుండఁగొంక్షితసిద్ధికఁ
 తూర్పుననుండఁగొంక్షితసిద్ధికఁ
 చాపెడి కేశవ స్రుభునిఁగొంక్షితసిద్ధికఁ
 ముద్రలనై || 17

ఆ॥ వె॥ ఏమి కూర్మనాథ! దోల? సీపపముల |
 లోనికీడ్చికొంటి లోకమాన్య! |
 మూర్ఖులు మాత్ర మేముందుఁడగుచున్నాఁడు |
 నీదుభావమేమొకఁడగుచున్నాఁడు || 18

ఆ॥ వె॥ ఇంద్రియముల నెల్ల నెట్ల లోనికీడ్చికొంటి |
 తేనుకొగ్గిచిత్తతఁకొంక్షితసిద్ధికఁ
 జేయుడగుచును మామఁకొంక్షితసిద్ధికఁ
 తేల్చి జెప్పమయ్య! తేటగాను || 18

భక్తానుగ్రహ సూచకం తవ ప్రరాభిల్లాభి
 ముఖ్యం సదా
 భక్తానాం ప్రకటం విధాతుమనసా వశ్యాన్ము
 ఘేనత్వయా
 సార్థం శ్రీరపి పశ్చిమాందిశ ముదీత్యాఽ
 స్తేయువాంభక్తి మ
 ద్రాక్షాదీక్షిత మానసావహమహం పూర్వం
 యతేతాంకిల॥ 19

కిం వాఽనుశ్చ్యంత శైవాస్తవ కమత వహకార
 టవోద్యోగ దేహం
 విద్యతారం, స్వదీయం విహరణ శుభకుణ్డం
 తదీయఞ్చ పీతమ్
 పాదాః పాద! హస్త! మూర్ధ్నా తనన హికుశ్చశాం
 దృష్ట్యనోసాత్మ్యదృష్టికా
 యుక్తిం, బ్రహ్మజ్ఞనేద్యం తప నప్రసంగాలం
 జ్ఞాయతేఽజ్ఞైః కథంను॥ 20

శ్రీపద్మినాథః ప్రచక్షుఃస్తి కాశ్యాం గంగాలయే
 పార్శ్వభువః ప్రదేశే
 నర్వర్త్యశ్చయశ్చేతి తథేశబుద్ధిః స్తేషాం
 ప్రజాతానను యుక్తమేతత్॥ 21

శా॥ భక్తానుగ్రహ సూచకంబుగ నదాభక్తాగ్ర్యు
భిక్షుససన్ ।
రక్తిస్పృశ్చిమ దిబ్బుఖుండవగునీగంగంబుతో
నీడుగా ।
భక్తానుగ్రహమందు నిన్ను గెలువఁజూపబ్రా సతీ
రత్నమున్ ।
రక్తిస్పృశ్చిమచిక్కు తిరైసమరాదాధ్యాపప్రభా!
కూర్మప! 19

ఉ॥ శైవులు కూర్మరూపమునుఁజెందిన నిన్నలలింగ
సూసిగా ।
భావనఁజేసిరేలాకొ? భావచ్ఛబ్ధకుండనిఁబాస
నట్టిమున్ ।
భావముగల్గిరార! కనుపండువసేయదొ?
మూర్ఖుననీ ।
పావనమూర్తి సర్వమునుఁపాపవ్రకండ్ల కిచ్చెన్
కన్పడున్ ॥ 20

కం॥ శ్రీవిశ్వనాథుఁ గాశినిఁ
పావనగర్భాలయగుఁపార్శ్వముమూలన్ ।
సేవించియుంటవాఁగా ।
భావముఁబొందంగఁదగునుభళిరా! నిజమే 21

అపిశు ఖర్వదృశో సహితేఽవిదన్ ।
 స్వయముదిత్వరమూర్తి పరిసితిమ్ ।
 వివిధకామనయాఽవసతాస్పృతి ।
 త్వదుచిత ఫలవృత్తి ఫలేగ్రహిమ్ ।

22

కింస్వామిం స్తవమన్తరాదికషణప్రదూభత
 మర్మాసుఖే ।
 లేపోరోపణ ఏష చస్తనభవః పజ్కుస్తులస్యస్వీతిః ।
 యంధత్తేహిభవా సనుక్షణమహాహా! హా!
 హస్త! పీఠాకయ ।
 న్మాత్రా? ఉద్రా ఘోషానామపిభవాన్మా-ర్యే
 కియద్భవ్యతి ॥ 23

కమతనాథ! తవాఽసిచఖర్పరం ।
 వ్రణయతోఽకరుణంబత!ధిక్! సురాన్ ।
 నిజమనోరథసిద్ధి సమాదరా ।
 సహి విదంతి తు కర్మకృతాంశ్రమమ్ ॥

24

తే॥గీ॥ కాని, నారల హాస్యముఁ కంటికిఁ బెట్టె॥
 నృకమయ్యును నీనృయలఁ నృకనఁ హిమ॥
 న్నొక్కఁడును? కొక్కలఁ నల్లగీర్ప॥
 నొన్నరీతిల నుచియిగాఁ కున్నరీతి॥ 22

శా॥ స్వామీ! సుగంధసంస్కారములు ♦
 ఔషధములు ముగియఁజరిగి
 బేమ! యంతగఁబడఁపెట్టెను 'కా? సి ♦
 నేమో చురచు సరికి ముగ్ధుల సేతో ♦
 నెక్కఁగఁజేరి నేరఁజుట్టుచున్నది
 సాహసాన్వితములతోగఁజేరి వరదయలుపును ♦
 స్వామీ! సుహృద్భావమున ♦

మ. కమలాగోష్ఠిర! సేవకా భూరమునసే ॥
 గ్రోదబద్ధుం డ్దేమునా ॥
 యమహిల్ సమ్మనానాదే ప్పేద్యుద్యులహాహహ! ॥
 అన్యోనానాదే ల్ల ॥
 తమకార్యగణులం చేయబగచి యుగలసే ॥
 దోష్టాన్దేమునా ॥
 శ్రీమద బద్ధునాదే శ్రీమద బద్ధునా కదా! ॥
 సరసానాదే ప్పేద్యులహా ॥ 24

అత్తినస్వస్థమర్థసాధనపరస్వాధ్యక్షబేదోద్యమో
సన్తాప్యశ్చ కృపాం తవాఽహితకరీయన్యాయం

కూలాం స్వయంసే।

యద్యశ్యస్త్వమతీవ మోహితమనా స్వీయం

శరీరం ఘృస।

ద్వభ్యన్నాద్రియసే విరూపమయదప్యంహా!త

వాస్యాంస్పృహః॥ 25

అహో! మమభ్రాన్తి రతీవ హృద్యం।

దలంతలస్యా హరిచస్తనశ్చ।

ఇత్యవ్యభాసస్స సుషశ్చకితాన్సం;

మన్యేపరం మాం విహసామి చాస్త॥

26

స్వస్తి శేఽన్తు కనుతాధిప! సశ్యం।

భక్తరక్షణ విసర్జ! కృపాళః॥

అగితార్థ పరిటాస గమరీ!।

స్వీయ కృత్యవినివర్తనయశ్చ!॥

27

చ॥ చిలుకలముద్దు సామెతనుఁ స్వీయపుష్పమర్థముఁ
గోప దేవతల్॥
సలిపెచిరర్యఁ జెప్పనికఁసామి! దయస్థగనిందఁ
జేసెదన్!
అలసట నీకుఁగూర్చియితఁగాభిముఖత్వము!
జూపుదానికిన్
అలుసలు యెన్నికష్టములఁసంబదవయ్య!
విరూపుడౌచిలన్॥ 25

శా॥ అయ్యో! నాభ్రమ యెంతింజేసెను విభూ!ఁ
అత్యంత హృద్యంబునీ!
కయ్యారే! తలసీ మిలన్మలయజంబంచె
గ్గియున్నుడుపై!
ని యోగంబది మానఁగా నిడదవంఁచెంతే
ని నేనంటినా!
ఇయ్యట్లొసఁముఁగాంచిలోస సగుదున్ఁ ఇం
దీవరాభా? హరీ॥ 26

తే॥ మృగశంఖసంయమంబునఁ మహిమ! నీకు!
భక్తరక్షణ నిర్మల! ధన విహార!!
అధితాఖిల పరిహాసఁ నాత్మదీక్షు!
స్వీయదుక్ఖ సవర్తసఁచేష్ట! లేన॥ 27

శ్రీకేశవం కరతలోద్భృతం రమ్య పద్మం!
 చంద్రప్రభా విశద నిర్మల పాశ్చజస్యమే!
 కల్పాస్త్రకోటి రవి భాసిత దివ్యచక్రం!
 శీతాంశు నిర్మల ముఖం సుగదాభిరామమ్॥ 28

భూషోప రత్నగణభాక్తృణి శిక్రవాప!
 విభ్రాన్తి కృష్ణకర తోరణ మభ్యసంస్థమే!
 ఊర్ధ్వప్రసారి కరణాభ కిరీటగాజ!
 చంద్రాగ్రతః ల్యవదనద్యౌశి ముక్తిరస్మిన్॥ 29

కర్ణచ్ఛదోన్మ కరకుణ్డల కాన్తిభాసి!
 గణ్ణద్వయం స్మిత సుధాకిర స్రుష్టితోష్ఠమే!
 నేత్రద్వయీ జలజ పుష్పియగోస్తరశ్చ!
 ద్వల్లిప్రరోహ నిభనాసికయానతిముగ్ధమ్॥ 30

శా॥ శ్రీమత్కేశవదేవు హస్తవిలసచ్ఛర్మగార
 పద్మాగచ్ఛరీ
 సామాచ్ఛచ్ఛసీ భానుగోరు కేశవత్పత్నీచ
 బన్ధున తీయ
 న్నామంచద్యుతి కోటి సూర్యసాసదంచ్యచ్ఛర్మ
 సిన పూర్ణిమా
 సోమభాగిగ పక్ష్మిణీలలితః శుభ్రానంద
 శోమోగతః ॥ 28

ఉ॥ తాపస రత్నపున్రుచులుల మ ముదాభవ
 పుష్పలలిత
 ప్యాపరలంగః జయగతివస్తుల సన్మనోరస
 దీప
 లాపసాగతి యోగ్యమగి లోపిమంచ్యశోక
 యుగ్మ
 లోపసముత్సవగదాచుతిగోష్ఠి నాదానగ
 ముద్భవావాసిహన్ ॥ 29

మ॥ దేవులన్గుడిల ముల్కలమల సుదలన
 తేజస్వి భాస్వి
 సపమాలే సగససర్పన స్థియమల
 నాదానగ
 సప్తస్పృహస నవ్య సన్ధ్య యుగమల
 ముద్భవావాసిహన్
 గవయ స్త్రోమర తేరులన్నమ మున
 శాంతిమదోల్కాన ॥ 30

అత్యుజ్జ్వలాలి కపిగాజి స్పృగీమదోద్ధృతా
 రేఖా నశీకృత భజజ్జనమాససాలిని
 అత్యుత్తమ కోమల హనుర్వయ మధ్యగాజ
 దన్వాప్యశం చిరునవలీము సావహస్త్వే ॥ 31

పూగీగళవ్యయ సకలగ కల్లికా భా
 సంశోభితాంస యుగళీ ధరయగ్మృశృంగీస
 హాదాసలీ తులసికాన్యతనామగాజ
 జ్జీర్ణో హస మౌదయనృత భక్త్యోజితః ॥ 32

శీతాన్తరహృద మభాసి స్పృహన్మృగీ
 నాలాభా త హానానాశీయగళభాదామ
 హస్తాన్తరగళిత కల్పలగ్నృభృత్సం
 చక్రాన్తరగళిత హానానాశీయగళభాదామ ॥ 33

హామోపరిస్థితా చిన్మిత హానానాశీ
 హస్తాన్తరగళిత హానానాశీయగళభాదామ
 సత్తీశ్రమోపసత సుగ్రీవ హానానాశీ
 పీతావృణాన్తరగళిత కల్పిత హానానాశీయగళభాదామ ॥ 34

మ! నుదుట స్తమిరిబొట్టు భాసిలుచు నెం
 తో సౌరుగూర్పంగనా!
 యదనున్నట్టి నతాళిచేరి గొలువన్ •
 హర్షంబుతో నెంతయున్ |
 ఉదితాత్మజ్వలకాంతి మద్ హనుయుగీ •
 యోపాంత మందొప్పనా!
 యద నెంచుగనట్టి కాంత చిబుకం •
 బేపారువానిస్తగన్ | 31

అ|| ప! పరమానియన్తః పోలికల కంత!
 మిందా వెలయు కంఠంబునయుగపు!
 సౌరుగూర్పంగదులఃస్మయ హరరాజిత!
 శ్రీనివాస హృదయః సీమవాని | 32

అ|| ప! చలువతో సహృదంబునరసుబోలిన హృదయ!
 మిందా మూలచిన్నట్టి యుజ్జ్వలతల!
 నిలనుండు బిహులల నెలయుపు శయమూల!
 సుఖభాతి హేతులాలయువాని | 33

అ|| ప! పరమానియన్తః పోలికల కడుపున!
 మిందా వెలయు కంఠంబునయుగపు!
 సౌరుగూర్పంగదులఃస్మయ హరరాజిత!
 శ్రీనివాస హృదయః సీమవాని | 34

అ|| ప! పరమానియన్తః పోలికల కడుపున!
 మిందా మూలచిన్నట్టి యుజ్జ్వలతల!
 నిలనుండు బిహులల నెలయుపు శయమూల!
 సుఖభాతి హేతులాలయువాని | 35

రమ్యోద్భవోరుయుగళం కమతాభిరూసుగ
 వృత్తాను పూర్వ మకగా పహసత్సజ్జను
 పుల్లాబ్జ సుందర సచద్యయ భూషితోను
 పాదాసనీకృతి శతారి శుభోత్తమాబ్జము॥ 35

గోవిందరాజ శుభనామయుతం ద్వీపార్వ
 సంశోభివార్ధితసయా వసుధాసతీభ్యామ్
 సంపుల్ల కల్పలతికా ద్వయశోభిపార్వ
 రుక్మాద్రీశ్రృంగమివ దేవగణాప సేవ్యమ్॥ 36

వశ్యామి నందామి భూమి నీమి
 శోశామి నర్తే విహసామి నస్తే
 శోచామి బాష్పం విస్మయ్యజన్త్రం
 మాద్యామి తత్పాద సవిష్ట చిత్తమ్॥ 37

హేగోవింద! తవాప్రణయ సదాశ్రవం జితానందకం
 ప్రేక్షం ప్రేక్షమహా! క్వవాన్మ్య కరవం
 కింవేదీ యనే సహి
 దేవ్యో నిత్యసురాస్స మేత్య సరమాభామోన్మ
 త్రిచేత్స్వద్యయమ్॥
 సేవేరన్నిహ నిత్యవాస రసికాన్మ్యరాస్స
 శ్చయ్య-లవకమ్॥ 38

ఆ॥వె॥ అనటి బోదెలఁబోలు॥నందంపు పెన్దొడల్॥
తాబేళ్ల బోల్జాను॥తలములొప్పి॥
ఆదోగుగానక్క॥మనబోలు ఏక్కల॥
నొప్పుచుండు యంద॥మొలుకువాని॥ 35

ఆ॥వె॥ పుల్లబ్బములఁబోలి॥యుల్లసిల్లెడి పాద॥
యుగ్మంబు భూషించు॥నుత్తమాంగ॥
మొప్పుచు పదపీఠ॥మాచు వెలింగెడి॥
శతకోపులిలమోయు॥చరణయుగుని॥ 35

ఆ॥వె॥ గోవిందరాజాఖ్యుఁగొని పార్శ్వములయందు॥
లలిత పుల్లకల్ప॥లతలఁబోలి॥
వార్ధితనయ భూమి॥వరల మేరువునోలె॥
దేవాది సేవ్యుడై॥తెరలు నతని॥ 36

ఆ॥వె॥ చూతు నానందింతు॥స్తుతియుంతు భజియుంతు॥
నర్తింతు నటతును॥నవ్వుచుండు॥
మౌక్తికద నేడ్చుదన్॥మోల బొప్పంబుల॥
విడతు మత్తుడౌదు॥వితతమతిని॥ 37

శా॥ శ్రీగోవిందుడ! నీదు మన్మథ జయశ్రీయుక్త
దివ్యాకృతినో॥
బాగోపస్తగఁ జూచి చూచిమెటనే॥వర్తితునో
యేపనిన్॥
సాగింపన్దారకొంటినో తెలియనా॥స్వస్థాకులునో
దేవులున్॥
వేగన్వచ్చి నిను న్దన స్థరిగి యా॥కైగుంఠము
ద్వల్తురే॥ 38

శ్రీరామచంద్రం క్షితిః సుమితాః |
 కుమార సంశోభిత పార్శ్వయుగ్మమ్ |
 కోదణ్డ బాణాఞ్చిత తివ్యసహయః |
 సమామి నిత్యం శిరసాఽతి భక్త్యా || 39

కిం స్వామి ప్రసిద్ధిర! తాపన శుభ్రీనావా
 భావో హేమకిం |
 సం పద్ధ్యవ్రతతోఽసి సింగ్రహనశాతక్షీణం
 విభతే ప్రభాః |
 తత్త్వానామపి భావ భూమినిత్య స్త్యోధ్యోగ
 తేనుకుః ||
 'కోమోయద్యపి తస్య? చెటిభవతసాన్తక్తిః
 క్వవాస్త్యద్యసా || 40

'మామనామసి' 'పార్శ్వయవకరూప' 'కిష్కంధ
 సిద్ధిమ' ఇ |
 శ్రావ్యకోశస్త్రయననస్సతే' మనశే వర్ణ్యతే
 సుతాతా ||
 తత్ప్రీతిభ్యసి గిష్కంధస్తవ క్వవాన్తదీతివా
 తద్వాక్యం వనుగాతునీమ ఫలితాన్తేన
 కామ్యభా || 41

ఉ॥బ॥ శ్రీ గానుచంద్రున్ శ్రీశ్రీశ్రీ సుమిత్రా |
 వగాననా సంతభవముక్త పాన్యున్ |
 శేగాన బాణాంతిదందార బాహున్ |
 శేగానబాహున్ శ్రీశ్రీశ్రీ ముక్తి కైదన్ నేన్ || 39

సీ॥ భానుర రఘువీర భావత్క నామము
 తోడఁ గూడు రహిస తుల్యవిభవ
 శ్రీశ్రీ గాజులును సేమంబుగాఁ బెంచి
 కృపముగాను కృతముఁ గాఁగఁదాని |
 నిగ్రహించితి నేల? నింద్యుల తజ్జనుల
 యపరాధగరిమ సట్లయ్యెననెదో |
 'నోపంబులుండిన న్నీమళ్ళ నాకృప
 జెగుపఁజాలవ'నుచు జెప్పినీడు |

తే॥గీ॥ సుంబులన్నియు నిప్పుడు సూటిఁదప్పి |
 నేగిడఁగోయెను చెప్పసంయినకులేశ! |
 శ్రీమహాటల యిట్లులేస నేది నిజము |
 సన్నుతలని మాటల నయము కలద || 40

ఉ॥ 'సన్నుత' శ్రీ సర్వజీయఁడగు భవ్యకృప 'న్నపరాధ
 లేశమున్ |

ఏప్రుగుఘండు చేఁబుడిల నేలనొనిగ్రహ'మం
 చు మొట్టలన్ |
 'నిగ్రహ'నగుడి నట్లు సతి నావని సీత మరల్చు
 లేదో? భూ ||

అపరి! యుగ సుంబుల కలఁజాలవో నీమడఁ
 బెప్పుమా ప్రభూ || 41

వదేచకాగ్రసంస్థం పురత ఉపసదత్తార్జ్య
 సంసేవితాం ఘ్రిం
 పాదోపాంతోప గుప్తప్రకట యుగ లసచ్చక్ర
 మూర్ధ్వప్త పీఠమ్
 వద్మంచక్రించ శంఖం విలస దురుగదాంధార
 యస్తం స్వదోర్భిః॥
 పద్మా భూశోభి పార్శ్వం శశితలలిత ముఖం
 చక్రినారాయణాహ్వామ్॥ 42

నారాయణం బలిహరం బలిసాత్రీ చక్రి
 దణ్డోరు శఙ్ఖ విలసచ్చభదోశ్చతఃస్కమ్
 ఉన్నద్రితాం స్వపరివారగణో పతృస్తా
 సందర్శయస్తమ నిశంచ నిజం, భజామి॥ 43

శయానం హరిస్తం సదాగూఢమూర్తిం
 శరీరాంతరస్థే నవై శ్వాసరేణ
 సమం వృష్టికాలే ప్రశాంతం, ప్రబుధం
 శరద్యంత రేవ స్థితం సంస్మరామి॥ 44

శ్రీకూర్మనాథ రఘునాయక కేశవాహ్వా
 శ్రీచక్రినార వసతీ స్థలి నార వాసమ్
 శ్రీస్వాపదేవ మపి భూత ముఖాంశ్చసూరీన్
 సంసేవ్య లోకజననీ సవిధం విశామి॥ 45

శా॥ చక్రాగ్రంబున నిల్చి యెట్లుచుదును నున్నాచి
 సేవింపఁగా॥
 నాకాంతానన భాగగుప్తుఁడగు చక్రభి
 ఘ్ని సూర్యుఁచును॥
 చక్రాంభోజ గదాదండచిత కరుణజంబాభ
 సప్తస్త్రిని॥
 సకారి నైమలానగాభ్యు పరిఁబుజింపఁగాయఁ
 న్నొల్పెదను 42

ప॥తి॥ నాగాయణస్థలి హరిఃస్థలి పాత్ర చక్ర॥
 సౌరాజ్య దండదర నఃస్థయ సచ్చక్రమున్॥
 వారింపఁగా స్వజన సంవరితార్తి నెంతే॥
 బేనాచరంబుఁగొను నక్షిభుగోల్పభక్తిన్॥ 43

ఆ॥పె॥ శయ్యయందు సిగూఢశాయియై తనను శ
 యాను భక్తదలతునాదరమున॥
 దేహంబులో వారివాహకాలముఁబెగ్గి
 శరదంబునను బేలుగుజతరమగ్న॥ 44

ఆ॥పె॥ శ్రీకూర్మనాథునిశ్రీరాముఁగేళప్ర॥
 జక్రదేవు బలిసచక్రభరుని॥
 స్వావదేవుని భూతసారస్య ముఖ్యుల॥
 సేవజేసి తల్లిఁజేరికొందు॥ 45

అంబ! తే పురుషకార బలేన।

త్విత్పతేస్తు శుభపర్షన మాసీత్।

ఆగసా మపరిమేయగణాన్మే।

త్వంబ! తాత హృదయూదప కర్తేః॥

46

విశ్వర్యమేవ తవ సన్నిధి లభ్యమిత్యా।

శంసంతి సంసృతి మహోదధి మగ్నాన్మోక్షాః।

హస్త! త్వచీయ మహిమా సహిష్టైరహేని।

హ్యక్షయ్య సమృదపితే కర సంస్థితేః॥

47

శ్రీమద్భక్తి పగాళగార్భ్య గడితాం సమృద్ధి

నాంత్యాన్మృతి।

జ్ఞాత్వా నిశ్చిజసీన తావక కృపాం సమృద్ధి

యూమోవయము।

శ్రీకూర్మే శరదశ్శతం సహసుహృద్స్వరేణ

నిష్క-క్షయము।

నిర్దుఃఖం సుసుఖంచ దాన్యమఖిలం భుక్త్వా

ధయో యోమృతమ్॥

48

ఇతినిత్య సేవాకదమ్బి

శే.గీ॥ అమ్మా! నీవగు నాకొకసంపద్యగణికి
సెయ్యని పదము ఎఱుంగునోలుమోలసి!
యలుగునే మోక్షో? యనుచును శ్రీమదుడు!
హరిగరుడొక్క సెయ్యనునోలుపు ముమాకు! 46

ఉ॥ సగపదలే సెనున్లులువఁ సాధ్యముల సని యుచి
 సగస్పతిన్ ।
 గొఁచులు గోఁజులున్లు భసముఁ గోఁగు మనుండుగు
 పామగుల్లనుల్
 ఇంపగు సేపి భావములఁ కింపె యుఁగొనర
 నశ్వరంబునా ।
 సగపదసిచ్చి వారలను సాకెదనీవని యుచ
 రేలొకొకొ॥ 47

తా. కీర్తిమధ్యస్థుల పరాశర గాఢ్యుడు సనుశీల్యునిచి
 నీవ్రతముం
 దేవుని దుష్టనిరోధి నావచనమున న్నీమారక
 దైర్ఘ్యనే
 నామకాండవలెను గుర్తవరిమాఁడైతిని
 హృచ్చిణిఁ
 నేనుగలొప్పగ దాశ్వుము స్సలిపి నేజీర్కొందు
 పైతరమున 48

ఇది నిత్య సేవాక'సంబంధము

ఉత్సవ సేవాకదమ్బి.

శ్లో॥ ఉత్థానం స్నానం సహస్ర మమసంపూజాప
చారాదికం॥
దివ్యద్రామిడగాధికాసు పతనంబల్యర్పణం
సర్వతః॥
వైవేద్యార్పణ మజ్జలాచరణ సత్తీర్థ ప్రసాదా
హృతీ॥
రాస్థానం నిశిడోలికా విహరణం స్వాపశ్చ
సేవేనిశమ్॥ 49

అంతః పరిక్రమణ కీర్తన దివ్యనూరి॥
సద్ద్రామిడి పతన ముఖ్యవిశేష సేవాః॥
పర్వస్వమా ప్రభృతిషు ప్రతిశుక్రవారం॥
సంసేవ్యతృప్తహృదయ స్సచయం నయూమి॥ 50

ఏకాదశీషు పరిచక్రమణమ్భుపిశ్చ॥
శ్రీపుష్పరమ్య రథ చక్రమణం హ్యమాసు॥
మాసాస్త బల్యుపహృతిం పురబాహ్యసీమ్ని॥
చానస్త సీమ్ని విహరామి సమీక్ష్యసర్వమ్॥ 51

రఘుపతి కమత శ్రీకృష్ణానాం॥
యతి పతి జననశ్రుత్సవ వర్గసం॥
అనిమిషనయనా సేవ్యం రమ్యం॥
మమజని పావన మేక్ష్య కృతీస్యాసు॥ 52

ఉత్సవ సేవాకదంబము

ఆ॥వె॥ నీదుఁమోలకొల్పుఁగిన్నానసేనఁచు॥
 గోయిపులఁపుఁజఁగోయివీర॥
 చామిడిఁ పఁవ్యాళిఁచగురీతిఁజదుపుటల్॥
 పహోమంబు బలిదాసుఁమోగిరంపు॥

టారగింపును మిగిలినాశాసనమును
తీర్చి పన్నాచముల తీసికొనుట
దానిని మూస్తానందుల వ్యాజ్యోలికనూలు
లాటయు స్వపనములను పురికొల్పెను॥

49

తే॥శీ॥ లోకమందలి తినునీధిలూసభజన॥
 నివ్వనూసల నూసృజితిసృజితి॥
 బుద్ధిమనుషుల భార్యనలనారమున॥
 గూరిచి శృంగుని గూరిపనగూరిపన॥

50

ఆ. పా. ఏకాదశులయందు నల్లఁగా నుంపు సేసఁ
బుట్టుగాఁ గనుఁగొని పుట్టినట్లు సేసఁ
పరగానొకటియందు పోషించి వాఁడొకఁగా నుంపు
బలీసేసెననుఁగొని పుట్టుగా నుంపును॥

51.

ఆ॥ పా॥ ఇందు హోద్య కృష్ణుడు గొప్ప నుజులు జన్మించి
 దిగ్విజయములు జేచిశాసించి
 ఆనంద సుఖ శాంతి నుజులులు ముగ్ధుని
 జన్మించి కపటత్వంబు జన్మించెను॥

52

కల్యాణం కమతాధినాథరమయోః సంసేవ్య
దాసః పరం
ధన్యం మన్య ఇహైవ పశ్చిమది నాన్యాసస్థ
మగ్నో నయేత్ |
దేవీదేవ పరస్పరాభిగమనం స్తమ్యైరమా
శ్వాణ్ణజై |
రమ్యస్యదన సంస్థితాభి గమనానన్దోత్సవా
దీప్యజన్ || 53

నభసి భృగుజ వారే వ్యర్థి సార్థోపకప్తం |
హ్యాయ మధికమనోజ్ఞంసేవమానోనయాని |
దినగణమతి మోదాద్దివ్య సూర్యక్షుజాతే |
తదుదిత శుభగాథా పాఠతోనసాసిపుత్రః || 54

శమీపుజా నౌకా విహరణ ధనుర్మాస
విభవాః |
మహా గోదాదేవీ పరిణయ జనాకృ కృమణాసే |
హనూమత్సన్నిధ్య కృమణమతి సత్ప్రీతిగ
మహాః |
మమప్రీతిం వాచామతిగతవతీం సుమ్యరఖలాః || 55

చం॥ పరిణయమందు కూర్మవిభుః పంకజవాసిను
 లొందునుత్సవంః
 బరసి సనుస్మహాత్మతనుః దంచిత్రుగాఁదలపోసి
 కొన్ని నా
 భురు వడినుందు. హస్తితురః గోరగశత్రు
 సువాహనాశి శ్రీ
 హరులెడు రేఁగుటలభముః నందగుడెంచుటఁ
 గాంచుచుస్వగన్ ॥ 53

ఉ॥ శావణ శుక్రవారములః రక్తత్ర ధత్తులుచేయు
 నట్టియా
 సేవలనెన్నో కన్గొనుచుః సేమముతోఁగడతేగ్గు
 కాలమున
 ఆవల టవ్యనూరి జనః నామలతారల వారి
 నూపుతా
 పావనగాఢల స్తటివిః పావిత్రునఁగృహనేను
 నిచ్చలున్ ॥ 54

ఆ॥ పే॥ బద్ధి నేట నానః జలకేళినిధను
 గ్మాన స్థేషవంబుః మానుగాను
 మాగోద పుండ్లిముః ప కరణేష సేవ
 హనుమగుడికఁ జనుటఁబరిసి ననుత్త॥ 55

మారదహన డోలికా విహార ముఖ్యముత్సవం |
 కూర్మనగరజ ప్రధానమేత్య భక్త సస్త్రిః
 మోహపరవశా స్వయం వినద్య తారమజ్ఞసా |
 స్వీయజని కృతార్థతాన్తు మస్యతే సమామి
 తామః || 56

అథోదయాష్ట వరతీర్థ మహోదయాఖ్య |
 యోగేషు చైత్య భగవచ్ఛభ దర్శనాగ్రీ |
 భక్తవ్రజః సముచితం విధాయ ధర్మం |
 పూతో భవే ద్భగవతః కరుణా విశేషాత్ || 57

ఇత్యుతవ సేవాకదమ్బః

భగవద్గుణ వర్ణన కదమ్బః.

వాత్సల్యజ్ఞానము వర్ణ్యతే భగవతః శ్రీకూర్మ
 దివ్యాకృతే |
 ర్యతాన్నిధ్య మగణ్య మాదృగపరాధా పూర్వక
 మ్పూరుషాః
 నీర్భీకాః సముపోత్య కామ్యఘటనాం సమప్రీ
 యంతే సిశం
 లాల్యంతే భవతేష్టపూరణ పరేణాగస్సుభోగ్యే
 చ్ఛునా || 58

స్తోత్రము కామదహనము నోలి కామహానాశము నొనర్చును
 కూర్మనగరియందుఁ జూర్చి యాచరింపఁ
 ముఖ్యోన్నతవంబులఁ జూచుచును మునిసంజూచు
 విచ్ఛేదము భక్తులు వసవిలు
 ముగ్ధులై యుడిల్లిపై మునిగి నుండును
 అనఁచుమా గట్టిగా నుండును
 వారల సేవించి వారి కేకలపెను
 కృతకృత్యులకాఁజేసికొనిండును
 తే॥గీ॥ అర్థమహాదయంబులు సప్తార్థ
 మనఁగ నెన్నియు యోగములందు లభిసి
 కూర్మ దేవుని సేవించి కుంభివార
 ధర్మనిరతిని జనులకుఁ బానమిడిం

ఇది ఉత్సవ సేనాకవచము

భగవద్గుణ వర్ణన కవచము

శా॥ వాత్సల్యమును నెంచఁగాఁ బుత్రులకుఁ జూపింపఁ
 నుండునీతియును
 దత్తాన్నిధ్యము భీతిలేకఁ బసి పెన్దపెన్దలు
 వత్సల్యమును
 వత్సల్యమును స్వకామ్యసిద్ధిఁ బడయఁ
 నొనర్చును
 దత్తంపార్థస వత్సల్యమును మహాత్ములకుఁ
 జూపింపఁ

కమతనాథ తవ ప్రధమాభిధాం
 పతిరితి ప్రధితాం జగతి శ్రియః
 ప్రకటయన్త్యహ! కూర్మ సతీకదాఽ
 వ్యతి సమీపభువం నజహతితే

59

సౌలభ్యం కమత స్వరూప సదనాత్సకీర్ణ
 మ్మేర్పరసి
 స్వీకారేణ సమర్పితస్య బహుధాఽఽయన్తి
 నిస్సచ్ఛయః
 స్వామిత్వం స్వజన ప్రహరణ విముఖత్యభ్య
 రణాభ్యస్తా
 శ్రీకూర్మప్రధిపతే! స్వయంబ్రుకటామీంచ
 క్రోధ వాసతితే

60

అశ్రిత కార్యాపాదక! గుణజాతం జ్ఞానశేష
 పరిపూర్తి
 ప్రకట ప్రాప్తి సమాఖ్యం తతద్దాసావసేష
 సంధ్యవహి

61

మ॥ కమతాధీశ్వర! నీ 'శ్రియఃపతి' యనంగానొప్ప
నాద్యాభిధన్ ।
సమ మీలోకమునందు లేనిదనుచున్నాటింపుచు
ప్రేమతో
రమనీశార్భ్యము వీడకన్నిలచెనాం రా! యెప్పుడు
స్వీడలే
సమ రారాధినినిన్నటగుచునతమున్ హార్దంబుతో
గోరుచున్ ॥ 59

సీ॥ సౌమ్య కుర్మశనువు సౌలభ్యము నుజుట
నల్పులిచ్చు దాసి సధికముగను
కోరికపడు శృంగారజలగుచుండటనీదు
సౌఖ్య గుణమునుజుటచుండ
తనవారి విడనాడకనువారిచంచుట
స్వామిత్వగుణమునుజుటగాను
కుర్మశురనాథ! నీకుర్మహాపరులు
కళ్యాణగు నీమహాదైతలవ ॥ 60

తే॥గీ॥ ఆశ్రయించి వారల వర్ణింపనుట
ప్రేమమోసట్లు కుర్మణి ప్రాప్తి పురి
ప్రసాదము పూర్తిగ జ్ఞానమిలగు
వారవారికి నీయే మోక్షమిలదు ॥ 61

సౌందర్య మార్దవ కృపాముఖి సద్గుణాస్తే!
రూపాన్తరే తవతు కేశవదేవ ఆసన్ః
శ్రీకూర్మనాథ! లవకాల ముదీక్షమాణా!
స్పృహతు మేవ ముదితానచ శక్కు వామ॥ 62

తవవీరగుణస్య సీమభూతః॥
మహిజా కమితస్య దణ్డకాయామ్।
పవనాత్మజనే ర్మనోనిరోద్ధూ।
రఘువీరః ప్రచక్షాస్మి చాపబాణీ॥

తేజస్తేచక్ర మధ్యప్రతిగతవపుష శ్చక్ర
నారాయణాఖ్య
స్యేధేబాజ్వల్యమానం సకల రిపుజన పూహ
సమేభదదక్షుమ్
యద్భక్తానాం విరోధిప్రశమన సమయో సంస్కర
ద్విద్యుదాభం
దాక్రన్మస్తేష్వకస్మాదశనిరివపతే
స్నిగ్ధహృదేతితీర్థమ్ ॥ 64

శా॥ సౌందర్యంబును ముద్రించుటను కృపి ధరింపకన్
 ముద్రించుటను
 యందంబౌ గుణముల్ స్వభావములగుటచేతన్
 స్వభావములగుటచేతన్
 వింబాహ్వనిల్లనిల్లు కేసరి విభుఁ న్నీలచేరియగుట
 స్వభావములగుటచేతన్
 అందంబౌ త్కృతమునగుటచేతన్
 స్వభావములగుటచేతన్

అ॥ న॥ నీదునీరగుణముఁ నెలకొన నెఱుంగుట
 సందా న్నెఱుంగుటచేతన్
 ఎఱుంగుట మానుమా న్నెఱుంగుటచేతన్
 కంబుపొద్దుటచేతన్

శా॥ శ్వేతజంబుల చుక్క) నాగ్నగుణుడౌ భావనాగ్ని
 ను శ్వేతజంబులు సర్వగుణ) గుణముఁ న్నుచి
 బల్లికొక్కుకడఁ జేరు వారలునాఁ జాన్పె
 నొక్కొక్కటికి నొక్కొక్కటిగాఁ జాన్పె
 నొక్కొక్కటికి నొక్కొక్కటిగాఁ జాన్పె

కం॥ దాసులయార్చిస్తీర్పన్ | గాసింతయు వెన్నెదీనిఁ
కాంక్షతో వెలయున్ |
సీసలలిత బలినారా | వాసతనూవాసిశక్తిఁ
వాసిగదేవా! 65

శా॥ నీయందున్నిను బ్రాయలేని సతియకా
నీ శేషయందున్ దగన్ |
ఆమగామూర్తులందేని యహవచమృదు
త్వాదృజ్జలంగున్ గదా |
నాయల్పజ్ఞతచేతివానిసీట నీ దాసుండుచెప్పంగలే
డోంగా! కూర్మపురాధినాథ! కనుమీ
యొప్పున సీసత్కృపన్ ॥ 66

చం॥ నలినభవుండు శింభుండు సనందనముఖ్యము
నుల్ తలంపఁగా |
నలవియ కాని సీదు సుగుణావళి శైభవ మొ
ప్పగాసునా |
కలవియె? పేర్కొనంగ భవఃపబ్జభవాంశముల
న్నిటన్నోకిం
ట లవనునంగఁజూలెడి శృణాభుకు కూర్మపురాధి
నాయకా! 67

కం॥ గణితస్మృతిన సీ స |
ద్గుణాలమున్ననాకు గొదవగు మతితో |
సగుమాల్నిమైసఁదరమా |
ఫణితస్మృతి వెన్నెదాటఁగవ్యచరిత్రా ॥ 68
ఇది భగవద్గుణవర్ణన కందంబము

సమృద్ధినా కదవచ్చు

సనిత్య కర్మాచరణే సమగ్ధో
 నచాపి నైమిత్తిక కర్మనిష్ఠః
 ఏవం సుచిత్వార్జన దుర్గతోఽహం
 కథన్భవేయం క్రితుపారదృశ్యా॥ 69

స యమనియమా పాణాయామో నవాఽఽసన
 నిష్ఠతా
 స విషయపరాగ్భావో భ్యాసం స ధారణ
 పూర్వకః
 స చమయ సమాధానం శ్శబ్దే సయోగ
 ఇదజ్ఞ-త్తి
 కథ విహ ఘటే తాన్భం శ్శబ్దం స్వరూప
 నివర్తకః॥ 69

అఘవిధురిత సమ్యక్జ్ఞాన సాత్కాత్మ ఎతాత్మ
 ప్రకటిత ఋతిరూపైర్భ్రహ్మసంపద యథాగ్రహ
 ననుభవతి నిః క్షాసాఽనుగమ్యం సుగమ్యం ।
 కథమఘ హృతి సమ్యక్జ్ఞానలేఖే మయిస్యాత్ 70

సంపార్థనా కదంబము.

సీ॥ నిత్య కర్మలనైసః నైవేర్పూజాను
 నైమిత్తికంబున నేను తెలుడఁ
 సంధ్యావిహీను శౌచంబుఁడొనంబును
 దానఁజేసి యష్టదాసములను
 ఎల్లుచేయుచునయ్య! యెరుఁడఁగా నెట్టిపా
 యమ నియనూదలఁసరఁచు నెట్లు?
 ఊర్పులు బంధించి నేర్పును నానస
 నిష్ఠ ప్రత్యాహరఁ నిపుణతఁమును॥

తే॥ గీ॥ ధ్యానధారణ పటుసమాధాసములను॥
 యోగ మెట్టుల నలుపు సద్బోధి లభ్య
 మిట్టివానికి జ్ఞాన బంధెల్లు కలుగు
 నాత్మరూపము గనుఁగొనఁగలు నేనాకు॥ 69

తా॥ పాపంబెల్ల నుకర్మచేదొలగఁగా భావించి
 యోగంబుచే॥
 నాపై నాత్మనుఁజూడఁగల్గు మునుతే బ్రహ్మ
 నున్నట్లుగా
 నేపరస్థను గొందురట్లుగ నినున నెట్లెవరొక
 యెన్ని భూతా
 పాపాత్ముండ విలుస్తగ్ధీలవ్రుడనో ధి వ్యస్తగ్ధీల
 తుట్టువా॥ 70

కర్మజ్ఞానాను విధస్మృతి తతివిషయం భావితాన
 ద్దసంవి
 దూప బ్రహ్మనుషక్త స్వమతి కలిత సచ్చక్త వ
 గ్యానుగమ్యేను
 కూర్మాగీశ! త్వదీయం తదితర శమల పోత తా
 మిసగి నైః

రూపం ధ్యానం కథంస్యాత్సుమ మచిచ్ఛతైర్గా
 దృశామస్తర్జున 71

ప్రపత్సంత్యత్పావ ద్విలయ కసకాజ్జంహితరణం
 యదా స్వీయాచార్య ప్రపదన విధేహం
 ప్రగమితః

తదైవ స్వామిం! స్తే నిరుపధి కృపాయా
 విషయతా

మనుప్రాప్తోఽస్మి త్వమిహ కృపయా
 స్వీకురివిభో! 17

పరశ్శతమనుష్యేణం సృజతిగాఽఘకర్మాణి తా
 స్యనుక్షణమీమంజసంహృషనువత్తి గుఽగాత్ప్రభోః
 భవత్తి ఇతి బస తా కమతినాథ! సమ్యక్త్వయా!
 సముద్ధరణ దాభ్యునాగ్వపద సేష నేయోఽగతిః 71

అగతిం, వదితుం సపారదేహీ మాం
 సను గామానుజ దేశికాంఘ్రి బద్ధమే
 అపితు త్వమముగ నిరీక్ష్య కస్మిన్
 కృపయా కేవల మాత్మసాత్కుఽనుష్వ 72
 ఇతి సమృద్ధనా కదమ్బః

సీ॥ కర్మబుద్ధులతోడఁగలితమాభక్తిచే
 నానంద చిహ్నాపఁమయినబ్రహ్మా!
 మతిగోచరించెడిమహితాత్మలకు నీదు
 కూర్మరూపము తోచుకూర్మనాథ!
 ఉన్నదున్నట్లులనుజ్ఞులకారతఁ
 గాని యస్యకలుషకలితవిషయ!
 ప్రావణ్య పటమిహిమాంతరంగుల
 నావంటివారికినయనగతమే!!
 నీపాద కసకాబ్జనిహితభాగుడనగుచు
 శరణంబుఁగొంటినేక్షణమునంబొ!
 అచార్యపాదంబులొశ్రియించిన నేను
 తత్క్షణమాటిగాత్వదురుకృప!
 ప్రసరింపనర్హతిప్రీతినొడను
 కృపతోడఁజూడుమాకూర్మనాథ॥71

తే॥గీ॥ వందలెన్నియు క్షణమునఁబాపములను!
 జేయచుందును జనుడవిచేరినీవు!
 సన్నిధానముసంచును నెన్ని నీపే!
 చేప్పుచుగతిని నన్ దేవనేర్పుతోడ॥ 71

అ॥పా॥ అగతినెదునందు ససఙ్గాలనో దేవ!
 యతివగు పదములసతికిఁముండు!
 కఠిన, నీప్రయతిప్రగని కావఁగావలయు!
 నతినియందునుడుసతిను కరుణ॥ 72

ఇది సంప్రార్థనా కదంబము.

సిద్ధాస్త పద్ధిస కదవబ్బి

చా గ్వాక సిద్ధాస్త

జగత్సర్వం సూక్ష్మైర్నాభిసంహృతమ్ సమస్తమ్ సూక్ష్మమ్ ।

రపి త్వస్మిన్నాస్తి ప్రబలతర పంఠేనాగవనతః ।
చిత్తిజ్ఞాత తేషాం విసరణ వశాన్మన్వతి చిత్తిః ॥
స్వభావోపేతుస్యచితి వచతి లోకాయతజడః ॥

బౌద్ధ సిద్ధాస్త

క్షణభజ్జురమత్ర సమం సను వాసనయాస్థిరబుద్ధి
కరము ।

మతి కల్పిత మేవస బాహ్యసవత్ప్రభవేదితి
బౌద్ధమతే ।
అనుమాన చితి ప్రమితం సఘహి గ్విషయగ్రహ
గోచరితమ్ ।

సకలం రహితం సహింకృచ్ఛితి ప్రసంగే చిత్త
ర్మతయః ॥ 74

ఏతే సూర్యప్రభవర! భవస్సర్వే తేశానామీతి ।
ప్రాజ్ఞంమన్య స్వమతి లసితం ప్రలపంత్యై
ముఖైః ॥

నోచేగ్లోకేజడమ చలసం చాలయన్మృతా భిన్నమ్ ।
వశ్యంస్తత్ప్రభ గభిల పేతేరతారగ్న
కోవా ॥ 74

సిద్ధాంతవర్ణన కదంబము.

చార్వాక సిద్ధాంతము

ఆ॥ ప॥ జగము పరమాణువులో జతిపడనగుదుండు॥

వివిధంబులగు వానిఁబిగిని బట్టి॥

తెలివిపుట్టును వానికలయిక పిశిపోష॥

నశియించుజ్ఞానముఁవశము తిప్ప॥

73

ఆ॥ ప॥ కలయుటలో విడుటలుకలుగు స్వభావావు॥

మూలముచేననునుఁమూఢమతిని

చార్వాకుడనువాడుఁచాలంగ నీమతము॥

లోకాయతంబయ్యెలోకవిలెతి॥

75

బౌద్ధ సిద్ధాంతము

సీ॥ “మాటి మాటికిఁబుట్టిమాటికి నశియించు

జగమింత వాసనఁగినిఁదిరము॥”

“మనసుచేఁగల్పింపఁబడఁగాని వేటుగా

బాహ్య ప్రపంచంబుఁబండిసున్న॥”

“అనుమానగమ్యమైయనుభవవేద్యులు

కాకయుండు జగముకలదు కాని॥”

“శూన్యమేనిజమగునన్యమెట్టియులేదు

చూడ నందుకొల్గునొద్దబుధులు॥”

తే॥ గీ॥ వీరలందఱు నీదృష్టిపారకుంట॥

దెలియు వారలభంగినిఁదెలుపుదుండు॥

జగమునందున జడమునుచలనకర్త॥

ప్రేరకుండును కనిపింపలేరుటండు॥

74

జైన సిద్ధాంతః

హ! హస్త! కేచిదిహ హస్తి పిపీలకాస్త! ।
 రాత్మా వికార విషిధాకృతి భాగితీమః ।
 నైవాఽజ్యక్తాస్సరపి చేశ్వర మస్మయస్మా ।
 త్కొవారుణద్ధ మితిమూరగ వావనూకమ్ । 75

తర్క సిద్ధాంతః

స్పర్శరూప రసగంధ గుణాణువాశ్రిత శబ్దగుణ
 తైరుపల్పమ్ ।
 ఈశకాలపు మదృష్ట నిమిత్తైర్లోకమామనతి
 తర్కవినిఘ్నః । 76

ఆత్మాతథాఽగన్తుక చేతనత్వ ।
 విశిష్టరూపః కిల తస్యముక్తిః ।
 జ్ఞానస్య నాశస్త్వితి చాహపేన!
 కటాక్షలేశైర్విధుర స్వప్రీయైః ।

జైన సిద్ధాంతము

శా. అయ్యారే! జనభక్తులందునుకదా! ఆయాశరీరం
 బులం,
 దమ్యైహాసముతోడ నాస్మ్యాల! నున్ నాత్మ
 ల్విహాయాశ్వరుం!
 జయ్యా సృష్టి లేడు లేడనుచు వారైట్ల
 వాదింతురా!
 సయ్యాటల్గొని చేయు వాదసలనే! సాధుల్ని రోధిం
 తుకా! 75

చిర్ర సిద్ధాంతము

సీ. తార్కికుండు తలచుధర యెలియఁబుల
 గుచి యబువులన్నీరుచూడయుతపు!
 టబువులదేజంబుననిలంబు స్పర్శాణు
 వులనుబట్టి పుట్టువ్యోమమరయ!
 శబ్దంబుగల విభువుజగదున్నవము నీ
 కాలాత్మనియతులకలనగల్గు!
 ఆస్థిలగుణ మొక్కచూగంతొక్కజ్ఞాన
 మది ఎచ్చి సోవుచునస్థిరమగు!
 తే॥గీ॥ ముక్తియనంగను ప్లువంబు మొదలుముట్ట
 శాంతినొందియు నాస్మి పామాణ కల్ప!
 మగుట కంటెను నేతేడతగనులేదు!
 యనును నీదగు దయలేకననఘచరిత॥ 76

శాంకరాద్వైత సిద్ధాంతః

అసతాం నిగమ బ్రహ్మగతాస్తే ।

వేదమాన మురరీకృతవన్తః ।

కేఽపి వేదవచనాన్తరితారం ।

హ్యన్యథాభేదధర్మహ, కుద్యుప్యై ॥

77

తేష్వికే సర్వమాన ప్రమిత మపి జగ

న్మాయయా బ్రహ్మణస్సాన్యై ॥

రూపం బంభ్రమ్యమాణస్యచ ననదితి కూ

టస్థ చైతన్యమూర్తేః ।

మోక్ష స్మద్రాభి నాశాత్పునరపి చితిమా

త్రావ శేషస్థితిః స్యా ।

ద్భ్రాన్తేర్నాశ స్తదస్పర్శత నిగమవదో

జ్ఞానతశ్చేత్యవోచన్ ॥

78

భాస్కరాద్వైత సిద్ధాంతః

తావతాఽప్యకృత కృత్యనిజోక్తిః ।

ద్యేషతశ్చ పరిమార్గముపాధము ।

బ్రహ్మగం, తదవసర్పూనశ్యం ।

సాహురతికతి చిజ్జగదేతత్ ॥

79

శాంకరాద్వైత సిద్ధాంతము

ఉ॥ వారినటుండినిమ్మనిగఁ మంబులనంటకడుఁ రవఁజ్జెప్పె!
 తేరఁగ వేదవాక్యములఁ దెల్పియు వానిఁ
 బ్రహ్మాణమంచలసే
 వారలలోని వక్రమతిఁ మఱియు నేజగునఁ జెప్పింప
 దీపగఁ జెప్పుజూచె నరఁతీతభఁచుల్మఱి
 యేమనన్వలెనె॥ 77

ఆ॥ వారిలోనొక కొందఁజుగు బుద్ధులవిగఁ
 సర్వమానప్రమితఁ జగఁజేయును
 మాయచే భ్రమియించుఁ బ్రహ్మఃకాపఁ జూచి
 వేతేదియును లేదుఁ విప్పిచూడ॥ 78

ఆ॥ ఆబ్రహ్మకూటస్థఁమది చిత్స్వరూపంబు
 భ్రాంతి తొలగినంతఁ బ్రహ్మమిగులు
 భ్రాంతినాశము దానిఁయంతర్గతంబైన
 'తత్త్వమస్య'ది శిబ్దంబు కలెన॥ 79

భాస్కరాద్వైత సిద్ధాంతము

శ్లో॥ అంతఃకాయము చేతనుఁవంతెనక
 బహ్య నిజమగునట్టి యుపాధివలన
 జగము గనుచుండు నదిపోవఁజగము పోవు
 ననుచునందుల నొకరందుఁరమఁచగిన॥ 80

మూవంబ్బొత్తి సిద్ధాంతం

పునర్వ్యక్తి త్విరమార మేతి
 జ్ఞగన్మివ క్షేత్ర యథార్థవత్తేః
 తద్వ్యక్తి తదేకం త్వగుణం చిత్తమ్
 బ్రహ్మేతి వాచ్యం కేల నాతిత్వమ్ ౪౦

పక్షే వద్వేదనీత్యా సిగమగ చననం భాధితం
 చక్షుర్మేద
 బ్రహ్మం న్యాతేమః నగుణం వచన సిద్ధాంత
 వాక్యేస్సుదేవమ్
 జ్ఞానం పశ్చాద్భవం శూన్యదామూల
 మిత్యేవమాక్షి
 స్వేతి బ్రహ్మం స్వయం ముఖ్యం సచరత్
 యత్తత్త్వమ్ ౪౧

ద్వితీయ సిద్ధాంతం

స్వతంత్రమస్వతంత్రమిత్యేతద్ ఆత్మతత్త్వం
 స్వతంత్రతత్త్వమిత్యేతద్ జగత్త్వం జేత్సనస్వరూపం
 స్వజేత్స్వయంతే చక్షుర్మేదస్వతంత్ర ఆత్మతత్త్వం
 సమం
 జగత్త్వమిత్త త్తద్భవం జేత్సనస్వరూపం ౪౨

శ్రీ కూర్మ నాథ స్తవము

కా

మూదవాద్వైత సిద్ధాంతము

తే॥౧॥ మఱియు కోరికలు వారెల్లఁ నటయనగము |
భా॥ తీకాదవి పరిమార్చి మంత్రే నాను |
తత్త్వనేదన మొనగినఁ గరలు, నగుణ |
దీన్మయ బ్రహ్మ నిజమునఁ చెప్పెనరట! 80

శ్లో॥౨॥ అపచ్ఛేనన్యాయఁ బపిగొన సమస్తాగమతతి |
న్నపొఁగి బొర్యంబొసవరనిగి మోక్ష, స్సగుణవా |
కృపించెం బట్లె తత్త్వరమగుమనిన్బట్టినదిమై |
యపొఁగి బొర్యంబొసవరనిగి మోక్ష, కుదృశుల్ 81

ద్వైత సిద్ధాంతము.

ప చ గామరము॥

స్వతంత్రమున్వహంబు మఁ సమాఖ్యనుండు తత్త్వములే |
స్వతంత్రమున్వహంబు నఁ స్వతంత్రముట్టడత్మర॥
సహించు స్మృష్టిచేయఁ బయధీను నెనజీవులే॥
స్వతంత్రమున్వహంబు నఁ స్వతంత్రమున్వహంబు
ద్వైతములున్ 82

ಸಾಂಖ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ

[illegible]

మీమాంసక సిద్ధాంతః.

పేదోఁనాదిస్త దుక్తంబునహావన సత్కర్మ
 జాతంత్యపూర్వా!
 తుఎంసః స్వర్గాది భోగంజనిత మనుభవే
 న్నాత్రిదాతాఁస్తి దేవః!
 సర్వోఽనాదిః పరివాహః స్సహిషణుః
 శ్శాస్త్రమహేష్వరీవాఁః!
 త్యాపఃకర్మమహాకళ్యాణధనమిత
 దుర్గతాః కుర్మనాథ! 84

సాంఖ్య సిద్ధాంతము.

సీ॥ సాంఖ్యమతిః పువారుః స్యాత్కరిత్ర్యముననుగూఁ
 పక్రత్యః సృష్టేతేషాం సృష్ట్యః సృష్టే
 కత్మలసాంధ్యః పుగు సేవనాచన
 యుద్ధమేనలగ సుప్త్యనేనాచన
 పృథ్వీతీ దేవత్యమల్ సురగు సురవదన
 జపులుసాత్మలైః జలసాత్మమే
 నీవప్రధానముః దేవపంగ్వంధుల
 పోలికెననియ్యుత్పత్తిని సురవదన

తీ॥ వాల్మీకిుల సర్వముః పరిచయన
 కర్తృత్వేన సర్వయముగి గృహీతలనలచ
 ముక్త్యహారములీమాటలు ద్వియంధుఁ
 వెల్లఁజాలునా? వారలఁ జేసకులనుఁదే
 మీమూంసక సిద్ధాంతము.

ఉ॥ నేదమనాట యజ్ఞముభి నేదగి తాఖలు కర్మ
 తాతే నంద
 పానితమాస హార్యముఁ భావన కర్మ
 స్వర్గముద్దగన
 లేకుక దేవతాగణము లీదుమునల్ స్వ
 జనంబు కట్టియన
 గాదాకనూరిన సర్వమునఁ కానక సర్వ
 సైకముగననుఁదే ॥ 34

పిశిష్టా ద్భ్యత సిద్ధాస్తః.

కుంఠాధినాథ! తివ్వనై జ విశిష్టసూపం
రామానుజ! ముని వరం పరిధరాశ్చకార
పూర్వం పరాశరజ సూత్రసింహం వివృణ్వ
స్వద్యాత్ర తామక పిశిష్టతనుంజితారిః॥ 85

నర్వప్రసూయ మిసమస్యాయ నన్యరూపం
ఘంటాపథం శుక్రం కింక ప్రిథగం నచాన్యమి
రామానుజ స్తవ కృపామయో విశిష్టాః
ప్రజ్ఞానం దుర్యోగిని వరం నామకాధినాథ!॥ 86

భేదాభేదపరాః శుక్రేర్థుటక సద్వాక్తైశ్చైశ్చ
రాత్మనో
తాపవాన్విష్టణ నద్ధుణ శుక్రగణం హేయ
తి కల్యాణినాం
తాత్పర్యాన్వరణం విచిత్ర భగవాన్ప్రమాను
లోఽస్మిన్మతే
సర్వం వేదవచో సనావితథమిత్యస్తా పయ
కుంఠార్మపః॥ 87

ఇతి సిద్ధాస్తవర్ణన తదన్యుః.

శ్రీ కూర్మనాథస్తవము

58

విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతము.

ఆ॥వ॥ కూర్మాధినాథ! నీకూర్మరూపపు తెరపు
రామానుజార్చ్యుడుఁ రహినిఁజూపె
వ్యాససూత్రంబులఁ వ్యాఖ్యానమొనరించి
తిరిగిరి పులకెల్చిఁ తేటపరచె॥

85

ఆ॥వె॥ అన్ని ప్రమాణంబు లన్వయించెడిరీతి
ఘంటాపథంబుగాఁ గాంచునట్లు
వేదాంతమందున విచలించఁ గారాని॥
ప్రఖ్యాతమతమును ప్రచురపరచె॥

86

తే॥గీ॥ శిష్ట రామానుజుండు విశిష్టమగుచు
వెలయు నద్వైతమతమని వెలుంగజెప్పె
అన్నిమతములలోఁ వలమిన్నయగుచు
కమతనాయక! వర్తితెకరమునిదియె॥

86

సీ॥ వేదాంతవాక్యముల్ వేదించు జీవాత్మ
బ్రహ్మల కభేదంబు పరగభేద
మునుజెప్ప చోటులందు నదేహ దేహితా
భావంబుచే నమన్వయము చేసి
సగుణ నిర్గుణవాక్య సమితిని హేయూతి
కల్యాణపరముగఁ ఘటకవచన
మూలకంబుగ నర్థముద్దైప్పు వేదంబు
నందర్థరహితములయినవాక్య

తే॥గీ॥ మేది లేదని యతిపతియెంతొబాగ
నిర్వహించెను తగురీతినిఁ బలమాన
తెలికిన విరోధమైనట్టిగతిని దేవ
పరగ సీమతమన్నిట నరయమిన్న
ఇది సిద్ధాంతవర్ణన కదంబము.

87

క్షమాపణ కవచ్ఛుక

త్వాహం మితిస్మృతమితి స్మృతనాత్వాదీ హం
భూతిర్మనో నచఃకోచరతామతీభా
అహో? త్వేనేయ మపంశు సామాన్యమిహ
దాసో లఘుః క్రియతే నపి హం సుభక్తిః ॥ 88

ఏవ ముద్యోగముగ త్వస్మిన్
పంజ్జలజ కవచం వస్తుమ్
కూర్మనాథ! తనహం గుహిత్యై
క్షమమగ్రసి కృపా నివశ్యమే ॥ 89

వ్యాసోహజ్జీను? త్వేనాపకథ నే
సూక్తిప్రకృతామసి
ప్రహ్లాదజిత్ము? తే సుభక్త సహనే
హహాత్ప్రహ్లాదే
గాత్రంత్యాజ్జీను నారదోఽస్మి? తవస
న్నామాసి గాయత్త్ర్యుమ్
శ్రీకూర్మేశ్వర! సర్వభాఽస్మి పిగుణ
స్తతఃక్షమ్యతం నాహనమే ॥ 90

గజ్జలజలే ముషనులే ముసినగ్న సేవ్య
నచోత్థిక్తుః క్రియతే ఆచమనాదికృత్యై
రథ్యాశ్వభిన్నులు సీయతే ఏచదానాభ
స్తద్వ్యవిత్రచరణే త్వయిమే ప్రవృత్తిః ॥ 91

శ్రీ కూర్మ నాథ స్తోత్రము

9

శ్రీ గుహాపతి కదంబము...

సం॥ నేనేడ మందమతిలో!
హా! నీయైశ్వర్యగరమహామయి వెడ! నీయై
నే నీ మహిమచిహ్నంగడంగ!
ఋణమొడగువానిని నీయైశ్వర్యము నీయై

అ ప॥ ఇటుల నువ్వగుచు నీదాసుననెడ
సగుణుడగు సురదేవునియొప్పేయ
కావలయు దేవ! కమలే! కృపాదయి
నీదురూపగుణములను నీయైశ్వర్యము

అ ప॥ వ్యాసుడనా? నేను నీ సూక్ష్మము
నెవ్వఁడు నీహాపాపాత్రిగియుండే!
ప్రశ్నోదయనే? నేను భక్తిచరిత్రుడను
నెవ్వఁడు పరికరించులమియుండే!

అ॥ ప॥ నారదుడనా? నేను నీమంజులను
గానంబుఁజేయు నెవ్వని జహ్ను!
కాను కాను గమేశ! కాసురులొక్కఁడను
శ్రమియుంపు నీచేరను నీహానమన!

తే॥ గ॥ శేటయయినట్టి ముసేవ్యునియై
గాంగజలమున నీయైశ్వర్యము చూడ
అచమగమను శివశరణులందఱు
శుద్ధచరితుండ! యట్లులొనరెడి నీవై

పనిత్రచరితే దేవతా త్వయిమే వాక్ప్రవృత్తిః |
నాస్తి మానిస్యగన్ధోఽపి త్యహం నిర్భర
తాన్ద్రతః || 92

ఇతి సుమూలగా కవమ్బకి.

ఉప సంహారకదమ్బకి.

భూయో సమూమి కమతాఽధిప మిన్ద్విరాజ్చ |
శ్రీ కీదనా కవలయూరసయా స మేతమ్ |
గామర వలక్ష్మణ మిలాసుతఃసా విశిష్టా |
ప్రేక్ష్య దేవ బలిదేవ శయాస దేవాన్ || 93

భూయః సరక్రమ్య విమానసూరగా |
భృత్యస్సహో యోగి ముఖా స్సర్వేభిః |
పితృలగా స్పృహముఖా న్మృదుస్థరా |
సమూమి దగ్ధాం చలకోణ సగన్ధామ్ || 94

సాగ్ధాబయ స్థానఖలూరగే భక్తాః |
ప్రత్యేక్ష్యనాత్మక- సుపఃసాహ మాస్తాన్ |
శ్రీ సుం ర్మ బేసస్తుతి పాతశీలా |
స్వదే మహాభాగవతాగ్రగణ్యాన్ || 95

చం॥ పావనచరిత్రుండ? నీవను!

పావనచరితంబునాచి వాసులచేతన్ |

ఆవిలముకాదు గాదని!

యీవిధి నే నిర్భయండునైతినిదేవా॥ 92

ఇది క్షమాపణ కదంబము.

ఉప స హార కదంబము.

చం॥ మఱియొకమాట మొక్కెదను మాకమతాధిపు
నిందిరా సతిన్ |

నరముని గేశవ హృదయఃపీఠీతికు, నృఘు

నాథుభూనుతా |

నరతను లక్ష్మణాన్వితసంవక్రవగాక్రముః

జక్రదేవునిన్ |

బహువశి బల్య పీతహారంబునైదేవుని

భక్తతోడుతన్ | 93

ఆ॥పె॥ నిరిగి మల్లిన ద్విధివ్యజేవాలయ |

గన్నభాసావర్తి శిరఃపదావ్య

మూర్ఖుభక్తుల నెల్ల ముద ముప్ప యతిరాజు

బ్రహ్మకాళి మూర్ఖు దిక్పలుకులను | 94

ఆ॥పె॥ కోణి సహజయదుకోణి ముకుందాఖ్య |

వాయవ్య పరినుండుభవ్యదుర్గ |

నెలకొని భక్తతోడ నెడలెల్ల మొక్కెదా

నాశి కేమతాపి శిష్యుల సేను | 95

శ్లో॥ కూర్మ బ్రహ్మ భాగముల పునోర్మభక్త |

బృంద ముదర ఫలప్రస్థ పూర్ణహస్త |

మల్లపేళల స్తుతియందు నీశు నెద్ది

దాసి నెల్లను మొక్కెద మానుగాను | 96

భేరీ కామాళ శబ్దమన్వభిల సస్పద్యేమ

తాలాదికం

వాద్యం నానయతశ్చ కుంఠనవిధేసత్క

ర్తనైకోద్యతాన్

సేవాయత్తజనాస్ఫటాంశ్చ నిఖిలానుగోగినః

కర్మతాన్

సంసేవ్యా సిమిషేత్సఖో మమజనం కుంఠ

మహంసార్థకమ్ ॥ 96

సత్త్వా సర్వా ద్ద్వార పాలాస్థగేశం

ధ్యాత్వా దేవం కుంఠనాథంసభక్త్యా

క్షేత్రిహనాం దేవతానాం సమాసాం

సేవాఙ్మర్వన్పావసం జన్మకుర్యామః ॥ 97

దేవ లయశ్చ పరితః కిమతాఽధినేత్ర ॥

శ్రీకుంఠనాథమనగరం సమిపగృహమి

యస్మిన్ద్విహతులజ సేవసన్న్వితోదయ

చ్ఛ్రీ కుంఠనాథ కరుణావళిత స్సమృద్ధాః ॥ 98

జయతు జయతుదేవః కుంఠనాథస్సజయోమ్

జయతు జయతు కుంఠనాథాన్వామృతవిక్రియ

జయతు జయతు కుంఠనాథాన్వామృతమృగ

జయతు జయతు సర్వః క్షేత్రావసే జనశ్చ ॥ 99

శా॥ భేరి కాహళ శంఖదుందుభిలః పంచద్యౌత్యాది
 సద్వాద్యములే ।
 ఆరావంబున మోగజేసెడి జనంబొకేర
 నైకోద్యమై ।
 మీర వేవలు జేయు సేవకబసల మీదాదు
 మనుద్యోగులన్ ।
 మీరవైలని తృప్తి నొకంగఁగా మించ
 డెదిన్ జన్మచే । 96
 ఉ॥ అందఱు ద్వారపాలురను నందిజనుభ్యుని
 నొల్పి ధక్షమై
 చుండవుగూర్మ భూరమణుని సరితమందు
 న నెంతో తిట్టి గూర్మ
 సుందర కూర్మతీర్థమున సౌఖ్యము నొండెడి
 దైవతంబులన్ ।
 గ్రందుగ సేవజేసినను గ్రమ్మర ధన్యుని
 జేసికొందునేవ । 97

అ॥సి॥ కమతాధినాథుని కమనీయ మందర
 పరిసరంబుననుండు పురినిజాట్టి
 వలగొందు కూర్మేశుని సలలిత కృపచేరి
 నాల్గుజాతులెందు నెల్లువృద్ధి । 98

తే॥గీ॥ మించుగావుతఁగూర్మపు విభుఁడు సతితో
 మించుగావుత సమృతము మించుకుండ
 మించుగావుత క్షేత్రంబు యెంచుశుభము
 మించుగావుత జనమట మెలగు నెద్ది । 99

శ్రీ కుంఠనాథ స్తుతం ము

శ్రీమతే కుంఠనాథాయై శ్రీకృష్ణాయై నమః

యదా

మతేశాయతదస్య శ్రీ పద్మతా నిర్మల

జ్యోతిః ॥ 100

ఇత్యువాచ సునందో సుమన్యవః

ఇతి శ్రీభారతాద్వాజ సుమన్యవస్యాను దాసత్వమ్

శ్రీ కుంఠనాథ స్తుతమ్

శ్రీ కుంఠనాథ స్మిన్మే సమర్పితమ్

ప్రచరత్ప్రచస్త్రేతి రక్షణమ్

కం॥ శ్రీకూర్మనాథ దేవుని!
కాకూర్మపురాధినేత్రీయగు దేవికినిన్ ।
శ్రీకూర్మప్రభాకాశ్యముఁ
జేకూర్చినయతి ప్రతోడఁ జెయ్యనశుభమా॥ 100

ఇది పాపనాశక కదంబము.

ఇట్లు భారద్వాజ గామానుజాస్వామి దాసునిచే

విన్నవింపఁబడిన శ్రీకూర్మనాథస్తవము

శ్రీకూర్మనాథుని సన్నిధిని సమర్పింబఁ

కలకాలము భక్తులలోఁ బ్రచారమందుఁగాక.

